

Az Argentínai Magyar Kolónia elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

V. évf. N° 54 december / diciembre de 2004

TARTALOMJEGYZÉK

ÍNDICE

1) SZERKESZTŐSÉGI ÜZENETEK	MENSAJES DE LA REDACCIÓN
2) ESEMÉNYNAPTÁR	CRONOGRAMA DE ACTIVIDADES DE LAS INSTITUCIONES
3) KOLONIÁLIS HÍREK	NOTICIAS DE NUESTRA COMUNIDAD
4) MINKET ÉRINTŐ HÍREK INNEN-ONNAN	NOTICIAS DE ACÁ Y DE ALLÁ
5) OLVASÓLEVELEK	CORREO DE LECTORES
6) KOMOLY TÉMÁK	PÁRRAFOS DE SERIEDAD
7) INTÉZMÉNYEINK (Állandó rendezvényeink)	NUESTRAS INSTITUCIONES (Actividades permanentes)
8) SZERKESZTŐSÉG	LA REDACCIÓN

Előző számok honlapunkon megtalálhatók:

Puede encontrar los números anteriores en la Web:

www: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

e-mail: hungargennews@arnet.com.ar

Ha óhajtja kinyomtatni a hírlevelet, tegye A4-es papírral.
Si desea imprimir el Newsletter, hágalo en hojas A4.

Ha továbbra nem óhajtja kapni hírlevelünket, kérjük küldjön címünkre egy üres e-mailt: hungargennews@arnet.com.ar

A tárgy-mezőbe írja be: KIIRATKOZÁS

Si no desea recibir nuestros servicios de noticias y ser borrado de nuestras bases de datos, envíe su respuesta colocando en Asunto: REMOVE, a la siguiente dirección hungargennews@arnet.com.ar. Desde ya disculpe las molestias que pudimos haberle ocasionado.

Köszönjük Olvasóink megértését, hogy az eltérő ékezetkódolások miatt a magyar szövegekben nem követjük a helyesírási szabályokat a hosszú ő és a hosszú ü ékezeteket illetően.

1) Szerkesztőségi üzenetek / Mensajes de la Redacción

Kedves Olvasó! Sokan vannak, akik cselekednek!

Ebben a számban kötelezően sok szó esik kolóniánk néhány kimagasló, sőt korszakalkotó eseményéről. Az Olvasólevelek fejezete tükrözi azt a **lázás tevékenységet**, amelyre az argentinai magyarság rövid egy hónap lefolyása alatt képes volt és amelynek tartós kihatása kell legyen nemcsak a résztvevők számára, hanem mindazokra nézve is, akik így vagy úgy kapcsolatba kerültek a szervezések eredményével. Négy eseményt kell kiemelnünk: A **nagyszabású „Bevándorlók ünnepe” hétvégét** a palermói parkban, amelyen 50 ország volt hivatalos és ahol a nagyszerű magyar standok messzemenően és benyomástkeltően kitűntek; a **Sportnapot**, amely néhány szervezési hiányossága ellenére egész tömegeket mozgósított a Hungária Egyesületben; a **minden elvárást fölülmúló szereplést** egy zsúfolásig megtelt, impozánsan ünnepi hangulatú **Teatro Colónban**; végülis a díszes **Székelykapuval ékesített „Magyar tér” fölavatását**, amelyre sok évig vártunk és amelynek létrehozása ünnepet kell jelentsen minden „magyarul érző” testvérünk szívében. A magyar kolónia életképessége és élni akarása minden színben tündökölt és kurta egy hónap leforgása alatt pompásan kibontakozott. Nyilvános köszönet illeti mind a szervezőket, mind azokat, akik jelenlétükkel érdeklődésüket és elismerésüket fejezték ki.

Estimado Lector:

En este número del HAN debe intentarse hacer el balance de las actividades de un mes entero. A criterio de esta directora editorial, este balance resulta digno y hasta sobresaliente, acorde con las expectativas.

Nos referimos específicamente a cuatro grandes acontecimientos (hubo más, por supuesto) que consideramos pertinente glosar: La llamada „**Fiesta de los Inmigrantes**” (30-31 de octubre), verdadera fiesta al aire libre en el **Rosedal de Palermo**. La **Jornada abierta de fitness, deporte y salud** (6 de noviembre), en el Club Hungría. El **gran concierto de música húngara en el Teatro Colón** (15 de noviembre), organizado por ARS HUNGARICA. Y, finalmente, la inauguración, tan esperada, de la „**Plaza Hungría**”, con el **Portal Sículo o Székelykapu instalado** y la plaza circundante, remozada. (27 de noviembre, sobre el cierre de esta edición).

Vayamos por partes. La „Fiesta de los Inmigrantes” y la Jornada deportiva. Todos los intervinientes para su realización trabajaron codo a codo y nada podrá desmerecer sus logros: ni las desavenencias previas, ni las pequeñas agresiones personales, los nerviosismos (¡entendibles!), además de los embates de los contratiempos varios e inesperados. Todo esto sólo conocido por los que tuvieron a su cargo la organización y que tuvieron que recurrir a notables producciones de adrenalina para capear las tormentas al paso y conducir el barco a buen puerto... Ambos acontecimientos movilizaron a cientos de personas, en el primer caso hasta muchos miles, a quienes la colectividad húngara pudo mostrar una envidiable cohesión en esta Argentina, gran país receptor de inmigración. Pudo mostrar su faz sonriente, su vitalidad, su creatividad, su talento y aun destellos de ingenio e inventiva. Porque todo ello es muy real. Quedó una vez más demostrado que „la unión hace la fuerza” y cuando muchos (¡muchos papás y mamás!) se empeñan en colaborar - ¡pese a todo! -, entonces se llega a resultados sorprendentes y por demás gratificantes.

Párrafo aparte merece la actuación de Coral Hungaria y del Grupo de Cámara de los Regös en el Teatro Colón. Subieron a escena conjuntamente con el Coro de la Universidad del Sur, dirigida por el M^o Carmelo Fioriti, la brillante solista de cimbalón de Hungría, Viktória Herencsár, la mezzosoprano Alejandra Malvino acompañada al piano por Inés Panzone Benedek y la orquesta Ars Hungarica, todo bajo el preciso mando de la imparable y temperamental Sylvia Leidemann. La organización tuvo más entretelones de los que se puede llegar a imaginar, lo que sin embargo no obstaba para arribar a un final feliz, con un teatro colmado hasta su máxima capacidad por un público cálido, agradecido y exultante. Fue una verdadera „patriada cultural”, un hito memorable en la vida de la colectividad, aislado y descollante.

Finalmente, la inauguración festiva de la „Plaza Hungría”, con el hermoso portal sículo, tan decorativo e imponente. Este acontecimiento se esperaba hace unos cuatro años. La demora se explica por los avatares, que fueron muchos y azarosos, pero hubo personas que se dedicaron en salvar los escollos y pusieron todo su empeño y su corazón en ello. El resultado debe llenarnos a todos de orgullo y agradecimiento.

(En nuestro próximo número publicaremos extractos de los discursos festivos pronunciados por el presidente de AMISZ, Esteban Takács y por el embajador de Hungría, D. Ferenc Szönyi. La R.)

Las manos en las manos: así se manifestó esta colonia húngara a lo largo del mes. ¿Grandes festejos? No se vieron, pero sí queda en muchos corazones una gran fiesta, y duradera, que ya nada podrá opacar. Sabemos que el esfuerzo no se detiene con los festejos...

Terminaremos con una máxima de Séneca: **'No es porque las cosas sean difíciles que no nos atrevemos. Es porque no nos atrevemos que las cosas son difíciles'**. ¡Hasta la próxima! (SKH)

Külföldi Olvasók részére: A HungArgenNews hírlevél költségeire szánt hozzájárulását szívesen és köszönettel vesszük "Asociación Cultural EMESE no a la orden" számára kiállított csekken. Cím: Alejandro Zaha, Borges 1745, 1636 Olivos, Buenos Aires. Kérjük jelölje meg, hogy a HungArgenNews számára küldi az összeget.

Los interesados en contribuir a la publicación de HungArgenNews y asegurar su continuidad encontrarán los detalles pertinentes en la última sección, “La Redacción”.

¡Agradecemos muy especialmente a nuestros lectores y amigos que ya se han acercado con su contribución!

Los recibos correspondientes se envían por correo común al domicilio de nuestros contribuyentes.

Red Solidaria: Solicitamos a nuestros lectores dispuestos a donar sangre en caso de necesidad que envíen por una única vez un e-mail a hungargennews@arnet.com.ar indicando en Asunto: DONAR SANGRE y en el contenido: Apellido y nombre, teléfono y grupo sanguíneo. Muchas gracias.

2) Eseménynaptár (en castellano, a continuación)

ZIK DIÁKOK INDULNAK 3 HÓNAPRA MAGYARORSZÁGRA

December 3, péntek

A ZIK Dió csoportja, összesen hét 14-15 éves diák, 3 hónapos ösztöndíjjal indul Magyarországra. Pécssett, Gödöllőn, Szentendrén, Solymáron és Budapesten lesznek családoknál elszállásolva. Ottilétük alatt iskolába járnak, országot látnak és a magyar nyelvet gyarapítják. Nagyrészt a magyarországi Oktatási Minisztérium Határon Túli Magyarok főosztály mobilitás pályázatának elnyerése tette lehetővé ezt a kezdeményezést, mivel ez számunkra komoly anyagi támogatást jelent.

KARÁCSONYI VÁSÁR A HUNGÁRIÁBAN

December 3, péntek, 18-23 óra

December 4 szombat, 16-23 óra

December 5, vasárnap, 16-21 óra - A Mikulás 17 órakor jön! (Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437)

ESZMECSERÉVEL EGYBEKÖTÖTT ÉVI KIÉRTÉKELÉS

December 7, kedd, 20 óra

A Hungária MIK-szobájában (Juncal 4250, 1. em., Olivos)

... mi volt jó, és mi volt rossz a különböző rendezvényekben? ... mit csináljunk másképp, jobban, 2005-ben? Szülők, fiatalok és vezetők kiértékelik a 2004. évet és megtervezik az eljövendőt.

CORAL HUNGARIA KARÁCSONYI KONCERTJE

December 10, péntek, 20.30 óra

Az Evangélikus Egyházban (Amenábar 1767, Capital)

Utána búcsúkoccintás a kórustagok számára.

ZIK BETLEHEMEZÉSE AZ ÖREGOTTHONBAN

December 18, szombat, 17.30 óra

Magyar Segélyegylet – Szent István Öregotthon (Pacífico Rodríguez 6258, Chilavert)

ZIK KARÁCSONY PLÁTANOSON

December 19, vasárnap, egész napos program

Karácsonyi mise és fagyújtás 16.30 órakor. Nagy örömünkre, több külföldi ZIK diák mellett aznap Ádám Atya is köztünk lesz (Plátanos, Maria Ward Intézet kertjében).

A kimenetelt személyautókkal oldjuk meg. Jelentkezés Fóthy Zsuzsinál (4791-3386) ha van följánlható plusz hely, vagy szükség van helyre. Karácsonyi ajándék: idén is az „egy személy – egy ajándék” módszerrel szeretnénk örömet szerezni egymásnak. Kérünk mindenkit, hogy hozzon magával egy névtelen ajándékot, amelyre világosan rá van írva, hogy *gyereknek, felnőttnek, leánynak vagy fiúnak* szól.

ÉJFÉLI SZENTMISE MAGYAR NYELVEN

December 24, péntek, 23.30 óra

A Hungáriában (Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437). A misét a Miskolcra idelátogató Ádám Atya mondja.

KARÁCSONYI SZENTMISE MAGYAR NYELVEN

December 25, szombat, 11 óra

A Mindszentynumban (Aráoz 1857)

CSALÁDI SZILVESZTER A HUNGÁRIÁBAN

December 31, péntek, 21 óra

A Hungáriában (Juncal 4250, Olivos. Asztalfoglalás Omarnál 4799-8437)

Cronograma de actividades de las Instituciones

ALUMNOS BECADOS DEL ZIK PARTEN A HUNGRÍA POR 3 MESES

Viernes, 3 de diciembre

Los siete integrantes del grupo „Dió” (Nuez) del Círculo Juvenil Zrínyi, de 14-15 años de edad, partirán becados a Hungría. Serán hospedados por distintas familias húngaras en Pécs, Gödöllő, Solymár, Szentendre y Budapest. Durante 3 meses irán al colegio, conocerán Hungría y mejorarán sus conocimientos de la lengua. Este viaje se hizo posible, en gran medida, gracias al apoyo financiero del Departamento de Húngaros Allende las Fronteras del Ministerio de Educación de Budapest, cuya colaboración representa una gran ayuda.

FERIA DE NAVIDAD Y ARTESANÍAS EN EL CLUB HUNGÁRIA

Viernes, 3 de diciembre 18 a 23 hs.

Sábado, 4 de diciembre, 16 a 23 hs.

Domingo, 5 de diciembre, 16 a 21 hs. Viene Papá Noel a las 17 hs. (Pje.Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437)

REUNIÓN DE EVALUACIÓN DE LAS ACTIVIDADES DEL AÑO

Martes, 7 de diciembre, 20 hs.

Padres, jóvenes y organizadores de las distintas actividades se reunirán para evaluar el año que termina y programar el que viene. En el Club Hungaria (Pje.Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437)

CONCIERTO DE NAVIDAD DE CORAL HUNGARIA

Viernes, 10 de diciembre, 20.30 hs.

En la Iglesia Luterana „La Cruz de Cristo” (Amenábar 1767, Capital)

Luego, brindis y ágape de fin del año coral para los coreutas.

PESEBRE VIVIENTE Y VILLANCICOS DEL ZIK

Sábado, 18 de diciembre, 17.30 hs.

Hogar de Ancianos San Esteban (Pacífico Rodriguez 6258, Chilavert)

NAVIDAD DEL ZIK EN PLÁTANOS

Domingo 19 de diciembre, todo el día

La ceremonia y misa de Navidad será a la 16.30 hs. Lo celebrará el Padre Ádám, quien estará de visita entre nosotros por dos semanas. Iremos en autos particulares. Regalo de Navidad: Se hará según el sistema "cada persona, un regalo". Por eso les pedimos a todos que traigan un regalo por persona, sin nombre, pero con la inscripción de si es para *niño, niña o adultos*. (En el Instituto María Ward, en Plátanos).

MISA DE GALLO EN IDIOMA HÚNGARO, EN EL CLUB HUNGÁRIA

Viernes, 24 de diciembre, 23.30 hs.

Celebra la misa el Padre Ádám, quien nos visita de Miskolc, Hungría. (Pje.Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437)

MISA DE NAVIDAD EN IDIOMA HÚNGARO

Sábado, 25 de diciembre, 11 hs.

En Mindszentynum (Aráoz 1857 - Capital)

FIESTA DE FIN DE AÑO

Viernes, 31 de diciembre, 21 hs.

En el Club Hungaria (Juncal 4250, Olivos). Reservas al 4799-8437 (Sr. Omar)

Nota de la Redacción: Rogamos nuevamente a los responsables de las diversas Instituciones hacernos llegar las fechas de sus actividades antes del 15 de cada mes, para ser difundidas por este medio.

3) Koloniális hírek / Noticias de nuestra Comunidad

Dr. Balla Imre: Csongrád megye, Magyarország, 1910 – Buenos Aires, 2004. november 12.

94 éves korában hunyt el dr. Balla Imre, az argentinai Gador S.A. gyógyszergyár tiszteletbeli elnöke. Édesapja, Balla Sándor Magyarországon a Hunnia gyógyszergyár tulajdonosa volt, majd 1912-ben egy gyógyszer-és tápszergyár részvénytársaságot alapított, így dr. Balla Imre már kora gyermekkorában megtehetette az első ismerkedő lépéseket a gyógyszeriparban.

1933-ban végzett a budapesti Szechenyi Orvostudományi Egyetem gyógyszerész szakán, majd 1934-ben, Franciaországban a Nancy Egyetemen védte meg doktori címét, ahol aranyérmes lett, mint az év legjobb dolgozatának készítője. Munkáit közölte a Francia Tudományos Akadémia lapja is.

Fontos tisztségeket töltött be a Doctor A. Wander S.A. multinacionális cégnél, amely létrehozta magyarországi képviseletét a "Dr. Wander Rt." gyógyszergyár megalapításával. Fő tevékenységi köre a nagyhírű dietetikus termékek gyártása és Magyarországon, Lengyelországban, Ausztriában történő értékesítése volt. Nagy figyelmet szentelt a gyógyászati termékek kutatásának és fejlesztésének, felhasználva az e téren felgyülemlett családi ismeretanyagot.

1948-ban feleségével és lányával kivándorolt Argentínába, ahol letelepedett és fölvette az argentin állampolgárságot. Öccsével, Balla Györggyel együtt betársultak Dr. Nicolás Gador laboratóriumába, - a mai Gador S.A. - tovább folytatva ezzel a megkezdett családi-gyógyszeripari hagyományokat.

Egyetemi végzésének 70. évfordulója alkalmából - csak kevesen érhetik meg eme évforduló jelentőségét! - megkapta a tiszteletbeli Rubin Diplomát, amelyet a Buenos Aires-i Magyar Nagykövetségen vehetett át. Több mint öt évtizeden keresztül dolgozott és küzdött vállalata valamennyi dolgozójának anyagi biztonságáért, akik figyelemmel kísérhették teremtő munkásságát élete legutolsó napjaiig.

Kedves, udvarias modora és emberi nagysága, többízben megnyilvánuló segítőkészsége kitörölhetetlen mély nyomokat hagyott mindazokban, akiknek alkalmuk volt az élet bármely területén megismerni őt.

Gyászolják: leánya Bea, unokái és dédunokái. **R.I.P.**

ÉVZÁRÓ MAGYAR SZÍNHÁZMŰSOR: DECEMBER 12-én (vasárnap), kb. 18 órakor
Rincón de Milberg, Tigre (buszok indulnak a Hungáriából)

“A NYÍL, A KARD, AZ ÁGYÚ ÉS A SORS”

11 magyar évszázad fordulópontjai, Ady Endre perspektívájából

A múlt számunkban bejelentett színdarab dátuma megváltozott: DECEMBER 12!

Zólyomi Kati
Szőnyi Ferenc

Figyelem: Eső esetén a Hungáriában tartjuk meg az előadást!

ATENCIÓN: Nueva obra de teatro en idioma húngaro: Domingo 12 de diciembre, aprox. a las 18 hs.
Lugar: Rincón de Milberg, Tigre (Partirán micros del/al Club Hungaria)

“LA FLECHA, LA ESPADA, EL CAÑÓN Y EL DESTINO”

11 décadas de historia húngara, desde la perspectiva de Endre Ady

Cambió la fecha de la obra anunciada en nuestro último newsletter: ¡12 DE DICIEMBRE!

(Kati Zólyomi, Ferenc Szőnyi zolyomikati@sisinfo.com.ar)

Atención: En caso de lluvia, el espectáculo tendrá lugar en el Club Hungaria.

AZ AMISZ (AZ ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE) HÍREI – (FEHRA)

Minden hó első hétfőjén 19.30 órakor vezetőségi gyűlés a Mindszentynumban.
A 2004. év utolsó vezetőségi gyűlése hétfő, december 6-án lesz.

A Plaza Hungria fölavatása november 27-én ÜNNEP volt! (Erről az eseményről, mivel dátuma jóval túlhaladta lapzártunkat, csak néhány keresetlen mondat essék. Következő számunkban bővebben! Szerk.)

Már-már úgy festett, hogy “elúszik” az ünnepély a nagy vízözönben, amire szombat reggel ébredtünk. Szent Péter – talán valami erős, ellenséges lobby-ra hallgatva? – mintha dézsából öntötte volna, így sokan le is mondtak arról, hogy jelen legyenek.

Azonban a már régóta szervezett fölavatás nem maradhatott el. Az eső időben elállt, még a nap is kibukkant és rámosolygott a büszke és impozáns Székelykapura a frissen befásított téren. A Colegio Militar katonazenekara vígan fújta a “Cnel. Czetz” és a “János Czetz” indulókat, fősorakozott a Santa Fe-i Santo Toméból ideutazott, Czetz tábornok által alapított “Batallón de Zapadores I. Cnel. Czetz” utász zászlóalj küldöttsége színes egyenruhájukban. A cserkészek díszfala és a szép székely népviseletbe öltözött Regös pár adta meg a színfoltot a fiatalság részéről. A díszvendégek is időben megérkeztek, így a városi Kultúrbizottság elnöke Norberto Laporta képviselő, valamint Lucía Báez asszony, a városi kormány kiterjedésén belül a terekért és parkokért felelős igazgató. Kirchner elnök köszöntő táviratot küldetett protokollfőnökével, a FAAG-német és a Portugál szövetségek szintén táviratilag továbbították tagintézményeik hivatalos jókívánságait. A számos, nemcsak magyarokból álló közönség áhitattal fogadta az egymás után elhangzó áldásokat: evangélikus részről pastor Gogorza, református részről a nemrég Argentínába érkezett Nt. Tóth és katolikus részről a külön vidékről fölutazott Finta páter imádkozott. A Jóisten időzítve küldött az áldásra még egy finom “keresztelő záport” is!

Az ünnepi hangulathoz a díszbeszédék is hozzájárultak (*). A jelenlévők azzal a boldog érzéssel távozhattak, hogy történelmi pillanatnak lehettek élő tanúi: **Buenos Aires városának immár van Magyar Tere!** (HKZS)

(*)Takács István AMISZ elnök és Szőnyi Ferenc nagykövet beszédeiből következő számunkban közlünk részleteket. Szerk.)

BIBLIOTECA HÚNGARA – HKK KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Horario de atención al público: En el Club Hungaria (Pasaje Juncal 4250, 1º piso, Olivos. Tel. 4799-8437) los viernes de 19 a 21 hs. Para concertar otros horarios: 4798-2596 o 4723-3655. haynal@newage.com.ar

Hivatalos órák: Péntekenként 19-től 21 óráig. Hungaria Egyesület, 1. em. (Pasaje Juncal 4250, Olivos. Tel. 4799-8437. haynal@newage.com.ar) Esetleges más órarend egyeztetésére Tel. 4798-2596 vagy 4723-3655.

A HUNGÁRIA EGYESÜLET HÍREI – NOTICIAS DEL CLUB HUNGÁRIA

Minden szerdán vezetőségi gyűlés 21 órakor. 1. em. Tanácsterem.

Minden páros hónap 3. csütörtökjén választmányi gyűlés 21 órakor. Nagyterem.

Beszámoló: *Szeptember 25-én tartott Dr. Tóth Endre előadást Czetz Jánosról. Ígértük múlt számunkban, hogy a kivonatos szöveget közöljük. Íme:*

Czetz János, az 1848-49. Szabadságharc hőse Argentínában.

Czetz János nevét minden argentin katonatiszt ismeri. A "Colegio Militar de la Nación" növendékei az alapító igazgató arcképét naponta látják az intézet előcsarnokában. Hamvai az Akadémia kápolnájában nyugszanak; szobra is ott áll.

Életéről részletesebben már inkább csak a műszaki alakulatok és a térképészet alapításával foglalkozó hadtörténészek tudnak. De Buenos Aires tartomány számos városának helytörténészei is, mert vagy Czetz mérte fel először a település külterületének földjeit, vagy ő jelölte ki az erődítménylánc vonalát, amely a születő városok lakosai békéjét, vagyonát védte az indiánok rablótámadásai ellen.

De hogyan került Bem apó vezérkari főnöke Argentínába?

A Szabadságharc leverése után Nyugat-Európába menekül, főleg Párizsban tartózkodik. 1857-ben Teleki Sándor angol baráti körének egy csoportja meghívja, kísérfel el őket spanyolországi körútukon. Sevillában ismeri meg Basilia Ortiz de Rosas-t. "Szemei elbűvöltek, a belőlük áramló delejes vonzóerő megtette a többit" - emlékezik vissza életrajzában Czetz.

Basilia, Juan Manuel Ortiz de Rosas, az argentin exdiktátor unokahuga, apjával élt Azdalúziában. Házasságot 1859. március 2-án kötnek. Áprilisban Czetz már – Klapka hívó szavára – Genovába indul, részt vesz a Magyar Légión szervezésében. Basilia nemcsak megérti, buzdítja is férjét: tegyen eleget hazafiságból eredő kötelességének.

A solferinói csata utáni események Czetz kiábrándítják. Kossuthéktól elbúcsúzik, visszatér Sevillába. "Meggyőződtem, a kormányoktól nem várhatunk semmit; eljött az ideje, hogy minden reménnyel felhagyva, független megélhetést teremtsék családomnak. Ezért vándoroltam ki Dél-Amerikába". Feleségével és öthónapos kisleányával hajóra száll; **1860 június 14-én megérkezik Buenos Airesbe.**

1860-ban az Argentin Konföderáció még a tartományok laza halmaza; kevesebb mint ország. A tartományok szegények; egy közülük – Buenos Aires – kevésbé szegény. A földet eke alá kell fogni, a lakatlan területeket benépesíteni. A reformok megalapozásával, beindításával telik el a következő két évtized, Czetz János argentinai életének legtermékenyebb korszaka.

Basilia családja nagy szeretettel fogadja őket, útjukat is egyengetik. Az egyik rokon még Czetz tábornoki kinevezésére is kap ígéretet a köztársasági elnöktől. **Czetz eldönti: földmérő lesz.** Ismeretei megvannak, 1861 februárjában levizsgáztat, majd hat hónapig gyakorol. Egymás után kapja a megrendeléseket.

A földművelés terjedésével a birtokhatárok pontos megállapítása, a telekkönyvek megszervezése egyre fontosabb lett. A jó földmérőket megbecsülik, munkájukat szívesen honorálják. Czetz sok barátot tesz szert, emellett jól keres. "Divatos földmérő lettem" írja később.

A hadsereg is felfigyel rá. 1865 elején **Bartolomé Mitre köztársasági elnök kinevezi az újonnan alapított Hadmérnöki Igazgatóság főnökévé**, ezredesi ranggal és fizetéssel. Feladata: térképekkel ellátni a hadsereget. Azonnal munkához lát, megszervezi a paraguayi és a brazil határ felmérését. Amikor áprilisban kitör a paraguayi háború a felmérés adatai már készen állnak. Ekkor Czetz megbízzák egy **utász zászlóalj** létesítésével, kiképzésével és felszerelésével. Ezt a feladatot is sikeresen oldja meg, de megbetegedik, nem mehet a harctérre. A paraguayi határ térképét még elkészíti, majd betegszabadságot kér. Lábát nagyon fájdalmas fekélyek borítják, egy uruguayi gyógyfürdőbe megy kezelésre. Két hónap alatt meggyógyul, de a hadsereg időközben már rendelkezési állományba helyezte, fizetés nélkül.

Ismét földméréssel keresi kenyerét s közben **számos tanulmányt, újságcikket publikál.** Általában a tudományos földrajzi ismeretek fontosságát méltatja, de foglalkozik agrárstatisztikával is. Felháborodva jegyzi meg, nincs még egyetlen valamire való földrajztankönyv Argentínáról.

1868-ban **Domingo Faustino Sarmiento-t** választják köztársasági elnöknek. Szinte első dolga a paraguayi háború miatt elhanyagolt déli határvonal előretolása; az indiánok egyre sűrűbben ismétlődő rablótámadásai ellen új erődítések létesítése.

Az indiánok az elrabolt gulyákat az Andok déli hágóin át Chilébe hajtották, ott adták el. A sózott marhahús nagy része az akkor még Dél-Amerikát megkerülő hajók matrózainak szolgált eledelül.

Egy határvédelmi erőd – piciny végvár – nem volt több mint egy 3-400 négyzetméternyi területet bekerítő cölöppalánk, belsejében őrtoronnyal. Körülötte árok és töltés, közelében néhány nádtetes vályogház, egy karám a lovaknak, egy pedig a katonák ételmezésére szolgáló szarvasmarháknak. Az erődöket lehetőleg emelkedésekre építették, egymástól látótávolságra, patak vagy más ivóvíz közelében. Indián támadás esetén a katonák riasztották a környéket, a gulyák elhajtasát igyekeztek megakadályozni.

Az **erődítések helyének nem találomszerű kijelölése** szilárd földrajzi és topográfiai ismereteket igényelt. A hadügyminiszter a feladatot Czetz Jánosra bízta, aki késedelem nélkül munkához lát. Kilenc hónap alatt másfélezer kilométert tesz meg lóháton. Munkáját a hatóságok általános megelégedéssel fogadják s feladata mintaszerű megoldása élénk visszhangot kelt a sajtóban is. **Az újonnan biztosított földek kiterjedése meghaladja több mai európai ország területét!** 1870 januárjában, útjáról írt jelentésében nemcsak a szakmai szempontokra szorítkozik, geopolitikai, agrár- és népesedéspolitikai kérdésekre is kitér, a demográfiai űr kitöltését szorgalmazza.

Sarmiento elnök rendíthetetlen meggyőződése volt: egy ország haladásának záloga az oktatás, a nevelés. *Jelszava "oktatni a szuverént", ahol a szuverén szó a rousseau-i "nép" fogalmát jelenti. Számtalan elemi- és középiskolát, valamint több tudományos intézményt is létesített. Ebbe a kontextusba íródik a Colegio Militar alapítása is.*

A népszerűtlen paraguayi háború alatt bebizonyosodott: **az argentin katonatisztek helytállása, bátorsága nem kifogásolható**, de mesterségbeli ismereteik hiánya sok kárt, veszteséget okozott. Ezt a fogyatékosságot szándékozott pótolni egy tisztképző intézet létrehozása. Növendékei egy új, modern hadsereg magvát voltak hivatva alkotni.

Amikor Czetz Jánost 1870 júniusában kinevezik a **Katonai Akadémia** igazgatójának, érdemei már nem csak az Európában megszerzett képesítésére, harctéri tapasztalataira és tábornoiki rangjára szorítkoznak. Egy évtized alatt megtalálta helyét, **beilleszkedett az argentin társadalomba.** Bizonyított és teljesített. Rokonai Buenos Aires-i társasága befogadta; kollégáival és bajtársaival jó baráti viszonyban volt. Kliensei megbecsülték. Széleskörű tájékozottságát, tudományos ismereteit számtalan írásában tanúsította. Tapasztalatból ismerte a vidéket; a telepések, de a határvédelem katonái – valódi **"olcsóbérű szegénylegények"** – életét is.

Czetz lelkesedéssel haladéktalanul munkához lát. **Mindent a semmiből kell megteremtene**, szűkös költségvetésből. Tantervet ír, tankönyveket szerez be, vagy fordít spanyolra, ösztöndíjakat kérelmez, folyamodik, kieszközöl, jelent, elszámol. Még a közvéleményt is meg kell nyernie, megértetni: **a Colegio Militar realgimnáziumi képesítést nyújtó jó középiskola lesz**, nem pedig olyféle javítóintézet jobb családok rakoncátlan kamaszkorú ivadékai számára.

Július közepén indul meg a tanítás, tizennyolc növendékkel. Decemberben magasrangú katonatisztekkel álló bizottság előtt vizsgáznak, annak teljes megelégedésére. A következő három év alatt **az Akadémia hírneve szakadatlanul növekedik**, Czetz egyre több elismerésben, dicséretben részesül. Az első alhadnagyk 1873-ban tesznek esküt.

1874-ben az ország ismét elnökválasztásra készül. Sarmiento jelöltje oktatási minisztere, Nicolás Avellaneda. Őt támogatják a tartományok is, a hatalmas Buenos Aires kivételével. Ennek jelöltje Bartolomé Mitre kormányzó, az előző elnök. A közhangulat pattanásig feszült.

Sarmiento megkívánja, a hadsereg tisztjei tartózkodjanak a napi politikától, a kampányozástól. Czetz, aki mindig jóhiszemű s talán egy kicsit naiv, politikai fondorlatok áldozata lesz, a Colegio Militar igazgatóját az elnök leváltja.

Emlékirataiban az Akadémián eltöltött éveket Czetz nagyon szűkszavúan tárgyalja. Az intézet mindennapjairól is inkább az egyik növendék, José Daza ezredes, könyvéből tudhatunk, aki visszaemlékezéseiben meleg szeretettel ír hajdani igazgatójáról. Ő maga, a századforduló körül, csak ennyit mond: "Olyan **keserves feladat volt**, hogy maguk a kezdeményezők – Sarmiento és Gainza – sem bíztak sikeres megvalósításában. Négyesztendei kitaró munkával sikerült kiképeznem olyan tiszteket, melyek közül negyvenhárman ma fontos pozíciókat töltenek be. Ezt az érdemet senki sem vitathatja el egy olyan embertől, aki négy éven keresztül csupán egyszer volt színházban, mert minden idejét a fiatal tisztjelöltek oktatására fordította." Búcsúbeszédében a növendékeket barátainak nevezi s feltétlen engedelmességre szólítja őket utódja iránt.

Családjával Concepción del Uruguay-ba költözik, Entre Ríos tartomány akkori fővárosába. Ott tanít, földméréssel is foglalkozik. Hamarosan a Topográfiai Igazgatóság tagja, majd elnöke lesz. Megszervezi az egész tartományra kiterjedő **telekkönyvi rendszert**. Ebben az időben írja "A dolgok miértje" (El porqué de las cosas) című, természettudományokat népszerűsítő könyvét. Buenos Airesbe való visszatérte után részt vesz az újonnan alapított – akkor hipermodern – tartományi főváros, La Plata, belterületének kijelölésében is. A vezérkar hadmérnöki osztályának vezetőjeként kidolgozza az **Andok északi hágói feltérképezésének tervét; a chilei**

határ kijelölésének előmunkálatát. A feladat nehézségét érzékelteti a tény, hogy több hágó is magasabban van mint a Mont Blanc csúcsa. Kivitelezésében részt vesz Léderer Gyula mérnök, Czetz János Celia lányának férje.

1895-ben vonul nyugállományba, ezredesi nyugdíja és a Magyarországon megítélt kegydíj szerény jólétet biztosít számára élete alkonyán. **1905. szeptember 5-én hal meg.** Katonai pompával temetik a Rosas család sírboltjába. Koporsójába egy magyar főddel telt zacskót tettek. 1970-ben, a Colegio Militar százéves fennállásának alkalmából rendezett ünnepekké során, hamvait az intézet kápolnájában helyezték örök nyugovóra.

Emlékét őrzi a Colegio Militar de la Nación hatalmas tanintézet. Ez ma már nemcsak katonaiszti de üzemgazdász, mérlegképes könyvelői és matematikusi képesítést is nyújt a növendékeknek - fiúknak és lányoknak. És úgyszintén **őrzi a vidék, amelynek biztonságát hajdan Czetz teremtette meg;** ma végeláthatatlan búzamezők, kukoricások, napraforgótáblák, zöldelő legelők.

Tóth Endre endreboth@hotmail.com (Köszönjük a cikket! Kiemelések tőlünk. Szerk.)

¿¿QUÉ PASÓ EN EL CLUB HUNGÁRIA??

El 6 de noviembre se organizó la "Primera Jornada Abierta de Fitness Deporte y Salud" en el Club Hungaria a beneficio de los scouts húngaros de la Argentina. ¡Fue un evento interesantísimo! Desde las nueve y media de la mañana empezaba a llegar gente, con ropa deportiva, zapatillas y con ganas de participar en las distintas actividades que ofrecía la jornada: había clases modeladoras, clases para mayores (Sistema Milderman), clases de Método Pilates, Feldenkrais, clases de AXE (baile brasileiro), clases de *fight-box*, *gym-dance* para las niñas, *body pump* (todavía me duelen todos los músculos...), todo tipo de artes marciales, como karate, karate con sable, AIKIDO, masaje japonés, TAEKWONDO, demostraciones de folklore argentino, folklore húngaro, salsa, flamenco, danza árabe, y la infaltable ESGRIMA... También se podía disfrutar de sesiones de masajes terapéuticos... y seguramente me olvido de nombrar alguna actividad. En cada parte del Club, en la planta baja, en todos los salones del 1º piso, en la cancha de tenis y en la casa scout se desarrollaban a lo largo del día las distintas modalidades de la actividad física. Tal vez la atracción máxima fueron las camillas elásticas, donde se podía saltar hasta a 10 metros de altura: fue impresionante y muy divertido (aunque no me animé a probarlo...) El que no quería participar podía simplemente mirar, porque todo era un verdadero espectáculo, o asistir a las conferencias sobre diversos temas. También se ofrecían sándwiches de lomito, barritas de cereal (¡con chocolate húngaro! Increíble, ¿no?) jugos, licuados y ricas ensaladas: ¡todo por una vida sana!

Pero lo que quiero destacar es la importancia de haber sido capaz nuestro Club de atraer a 250 personas que quizás nunca antes habían venido, que no conocían el lugar, que ni siquiera sabían que existía. Los comentarios que se escucharon eran: "qué lindo club que tienen los húngaros" o "cómo trabajan en equipo estos húngaros" o "qué creativos y emprendedores que son estos húngaros" (y uno sentía orgullo de serlo...). Otros se interesaron por la cultura de nuestra Hungría, así que repartimos folletos y le contamos a la gente quiénes éramos, qué actividades hacíamos, cuáles eran nuestras tradiciones. Era otra manera de integrar gente a nuestro Club, de hacer conocer nuestra colectividad, y de divulgar nuevamente todo sobre nuestro país de origen.

Fue muy emotivo ver el Club lleno de actividad, lleno de movimiento ¡y lleno de jóvenes! En cada rincón había vida. También vinieron y participaron los scouts polacos, que quedaron encantados.

Una vez más los húngaros brindamos algo especial y extraordinario a la sociedad. No debe haber sido fácil convocar a tantos profesionales y a tanto público. La coordinación de las actividades y la organización merece ser destacada. Y quisiera felicitar y agradecer a la creadora y organizadora general, Judith Korsós de Indaco deporscout@ciudad.com.ar y al director técnico del evento André Luiz Lajtaváry por el esfuerzo y empeño con el que llevaron a cabo este proyecto.

La jornada terminó a eso de las nueve de la noche con la presentación del grupo folklórico húngaro: REGÓS, que, como siempre, ¡fue todo un éxito!

El que no pudo estar presente, que entre en la página: <http://fitnescout.com.ar> (¡hay fotos!)
(Susana Benedek sbenedek@arnet.com.ar)

A CORAL HUNGARIA HÍREI - NOTICIAS DE CORAL HUNGARIA

ARS HUNGARICA lamenta profundamente el repentino fallecimiento de nuestro benefactor, **Dr. Américo (Imre) Balla**, quien nos venía acompañando hace un par de años con su interés y su ayuda. Nos afecta especialmente el hecho de que por tan sólo tres días ya no haya podido presenciar nuestro espectáculo en el Teatro Colón, tan esperado por él mismo como culminación de la actividad de Coral Hungaria desde su creación en 1993. Acompañamos a su hija Bea y familia en su dolor.

La presentación de un programa íntegro de música húngara en la sala principal del TEATRO COLÓN, vieja aspiración del Coral Hungaria, se hizo hermosa realidad el pasado **15 de noviembre.**

Ha sido, como lo anticipamos, una verdadera fiesta para todo amante de la música, con el Teatro Colón prácticamente colmado en su capacidad por un público disciplinado, receptivo y cálidamente expectante. El programa, bien armado por **Sylvia Leidemann**, no defraudó a nadie, ya que estaba compuesto por obras para que cada cual encontrara sus preferencias. Para muchos fue una revelación la óptima actuación del Coro de la Universidad del Sur, conducido por nuestro amigo **Carmelo Fioriti**. La magnífica acústica de la sala, con su bien merecida fama mundial, rindió hasta los íntimos acordes de los delicados *pianissimi*. Fue un acierto la intercalación de *lieder* húngaros por la excelsa mezzosoprano **Alejandra Malvino**, con una más que digna acompañante en piano, nuestra **Inés Panzone Benedek**. Y el toque de color lo dieron las cuatro parejas del Grupo de Cámara de los Regös, al mando de su director **Edi Bonapartian**, en su atuendo característico y su grácil coreografía, bien estudiada. (Ver material fotográfico: http://ar.geocities.com/ars_hungarica)

Cabe resaltar a la orquesta con sus excelentes solistas, especialmente la brillantez de la clarinetista **Amalia De Giudice**, pero ante todo al *concertino* **Oleg Pishenin**, que captó a la perfección el difícil, típico ritmo húngaro, llevando a los demás integrantes a seguir su ímpetu entusiasta. La armonía entre ellos y la famosa visitante, la virtuosa del cimbalón **Verónika Herencsár**, fue notable. Esta última, a su vez, dejó maravillado tanto al público como a sus mismos colegas músicos con su espléndido arte en las partes solistas.

Fue notable cuando ambos coros cantaron juntos, ya sea dirigidos por Carmelo Fioriti o por Sylvia Leidemann. Las 84 voces juntas en cuatro cuerdas sonaron bellas y bien empastadas y envolvieron la inmensa sala con los sonidos de nuestro auténtico folklore. Sin duda, la velada con sus sonos pentatónicos habrá sido una novedad para gran parte del público, a pesar de lo cual (¿o acaso por ello mismo?) los aplausos finales fueron largos y estruendosos. Este colosal esfuerzo artístico, mérito de **Sylvia Leidemann**, será un recuerdo inolvidable.

Recomendamos leer otros comentarios en Cartas de lectores (en el Cap. 5, más abajo). (SKH)

Magyar ünnep a Teatro Colónban

November 15-én este csodálatos ünnepe volt az argentinai magyarságnak a Teatro Colónban. A zsúfolásig megtelt világhírű Buenos Aires-i Operaházban a helyi magyar kolónia énekkara, a Coral Hungaria, a Bahía Blanca-i Egyetem (Universidad del Sur) vegyeskara, az Ars Hungarica Alapítvány által erre az alkalomra szervezett (vegyes nemzetiségű) zenekar – a Buenos Aires-i magyar közösség népitánc-együttese, a Regösök egy kisebb csoportjának a részvételével – Bartók, Kodály, Bárdos, Maros Rudolf és Gulyás György szerzeményeket adtak elő, köztük az *Ecseri lakodalmast*, a *Mátrai képeket*, a *Széki táncokat* és a *Kállai kettőst*. Az est két szolista a Budapestről erre az alkalomra kiutazott Herencsár Viktória cimbalomművésznő és a Teatro Colón magánénekesnője, Alejandra Malvino mezzoszoprán volt (aki két évvel ezelőtt a *Kékszakállú herceg vára* Judit szerepét énekelte magyarul a Teatro Colónban). Néhány a cappella kórusművet a Bahía Blanca-i énekkar karnagya, Carmelo Fioriti vezényelt, az est első számú dirigense azonban (aki a program összeállítója és megszervezője is volt egy személyben) a Coral Hungaria fáradhatatlan karvezetője, Leidemann Sylvia volt.

A nézőtéren értelemszerűen nemcsak magyarok foglaltak helyet. Hála a műsor előzetes, La Nación-beli többszöri meghirdetésének, a Buenos Aires-i zeneértő és zeneszerető közönség szinte órák alatt elkapkodta a jegyeket, több száz érdeklődő (sajnos) kényszerűen az utcán rekedt. Annál örövendesebb, hogy a magyar népzene, népzenei feldolgozásokra épült műsor olyan fergeteges sikert aratott, amilyenek mi, szerencsés jelenlévők, tanúi lehettünk. Az *Ecseri lakodalmast* gyönyörű dallamai, friss, vidám atmoszférája jó bevezetőnek bizonyult, a *Mátrai képek* és a *Kállai kettős* pedig (amelyet a két kórus együttesen, illetve a záró darabban a zenekarral kiegészülve adott elő) méltó, mozgalmos, sőt talán nem túlzás így mondani: grandiózus lezárása volt a színes és reprezentatív estének, amit a Regösök ihletett „tánc kísérete” a *Kállai kettős* vizuális értelemben is színes előadása közben csak tovább gazdagított. A műsor közbenső részeiben a Bahía Blanca-i kórus ismét bizonyította, hogy remek együttes, és Fioriti mester is újra megmutatta, hogy nemcsak szereti, hanem kiválóan érti is Kodály és Bárdos kóruszenéjét. És öröm volt hallani a Coral Hungaria megújult, egyre homogénebb hangzását, a csengő, tiszta énekhangok harmonikus alkalmazkodását a zenei megformálás mindenkor alázattal tiszteletben tartott arányaihoz. A zenekar meglepően „érezte” a magyar muzsika sajátos karakterét, külön kiemelés érdemel az egy-egy szólóval bravúros teljesítményt nyújtó, rendkívül tehetséges klarinétos hölgy. A legnehezebb dolga kétségtelenül a gyönyörű hangú Alejandra Malvínónak volt, akinek nemcsak egy idegen hangzásvilágba kellett beilleszkednie, hanem a Bartók és a Kodály népdalfeldolgozások mérhetetlenül bonyolult egyszerűségét is vissza kellett adnia, ráadásul egy számára tökéletesen idegen nyelven. És még valami: az általa előadott – egyébként lenyűgözően szép – dalok voltak az est műfajilag legkevésbé látványos darabjai. Így is, nem mindennapi élmény volt ezt a kiváló művésznőt „magyarba öltöztetett szívvel” énekelni hallani, Inés Panzone Benedek kitűnő, evokatív erejű zongorakíséretével.

Az est másik szolista, Herencsár Viktória méltán aratott kirobbanó sikert. Jelenléte, szereplése eseményszámba ment, és nemcsak azért, mert egy különleges, itt kevésbé ismert hangszeren, a cimbalmon játszott, hanem mert zeneileg kimagaslót, tökéleteset nyújtott. És hát, igazi profiként: amikor kellett, organikusan

beleolvadt a zenekarba, amikor pedig a maga művészetét kellett megmutatnia (a szólószámaiban), betöltötte a Colón hatalmas belső terét, nemcsak a hangszere, hanem az (újra)alkotó művész belső, szellemi lényének máskor kimondhatatlan hangjaival is. Lenyűgöző, felemelő, magával ragadó volt.

Külön kell szólnunk az est lelkéről, szülőanyjáról, merész kitalálójáról és még merészebb megvalósítójáról, Leidemann Sylviáról. Ez a nyughatatlan, látszólag törékeny fiatalasszony szívós kitartással, több mint kétévi szervezőmunka után keresztülvitte régóta dédelgetett tervét, hogy egy nagyszabású műsor keretében bemutatja a Colónban a *Kállai kettőst*, és karnagy ambíciójának legjobb tartalékait mozgósítva a kellő színvonalon fel is készítette a nem mindennapi produkcióra kiszemelt együtteseket. Őt is öröm volt nézni a pódiumon: azt a szemet gyönyörködtető, higanyszerű és sugárzó dinamizmust, amivel valósággal a hátán vitte az egész előadást, egy egyedülálló, felejthetetlen estével ajándékozva meg bennünket.

A megérdemelt ünneplésből természetesen minden résztvevőnek kijutott: karnagyoknak, táncosoknak, énekeseknek, hangszeres muzsikuskoknak egyaránt. Az egész hangverseny egyetlen különleges üzenet volt, olyan, amelynek a mellékmondataiban is fontos mondanivalók fogalmazódtak meg. A magyar kultúra különleges megmutatkozási lehetősége volt ez az est; az iránta megnyilvánuló kivételes, a Teatro Colón vezetését is meglepő érdeklődés pedig azt jelzi, hogy nemcsak ismernek bennünket Argentínában, hanem kíváncsiak is ránk. Igyekezünk minél többször, és minél magasabb színvonalon kielégíteni ezt az örvendetes kíváncsiságot!

Szőnyi Ferenc embajador@escape.com.ar

A MINDSZENTYNUM HÍREI - NOTICIAS DE MINDSZENTYNUM

Ismétlődő események:

Minden hónap második keddjén 19 órakor választmányi vacsora. Minden tag meg van híva. A vacsora költségét a Mindszentynum fedezi, illetve önkéntes adományokat fogad el ennek a fedezésére.

Minden hónap első vasárnapján 17 órakor Szentmise és teadélután (misa, luego té comunitario).

A decemberi program részleteit lásd az esemenynaptárban!

December 25-én 11 órakor Karácsonyi szentmise a Mindszentynumban.

Beszámoló: Ünnepi szentmise a magyar kolónia tiszteletére a San Ildefonso templomban

Idén is, mint minden év novemberében a magyar kolónia tiszteletére celebrált szentmisét P. Balsa a San Ildefonso templomban, amelyet a tv 7-es csatornája közvetített november 14-én vasárnap. A kolónia ismét szép számban képviseltette magát. Együtt imádkoztak és énekeltek magyarok és argentinok, katolikusok, reformátusok és evangélikusok.

Szentbeszédében P. Balsa két magyar szentről emlékezett meg, mégpedig Szent Mártonról és Árpád-házi Szent Erzsébetről, röviden ismertette élettörténetüket, és példaként állította őket elé, mint akik Isten adta talentumukat Istennek tetszően tudták felhasználni. Ünnepi hangulatot árasztott a népviseletbe öltözött regösök kis csapata, a magyar és argentin zászló, a gyönyörűen, magyaros motívumokkal feldíszített, piros-fehér-zöld virág-színekbe öltöztetett oltár, amely idén Szentkirályi Edina odaadó munkája volt és amelyért hálás köszönetünket fejezzük ki. Ezt a szép feladatot minden évben Szilvássy Edith látja el, de őt aznap gyász hír szóltatta Córdobába, nővére az örök hazába tért. Isten adjon neki örök nyugalmat, Edithnek pedig erőt, lelki békét Isten akaratának elviseléséhez. Imádkoztunk értük is. A könyörgéseket Honfi János, a Katolikus Szövetség elnöke olvasta fel magyarul, az énekeket magyarul énekelte a hívőseereg. Külön köszönetünk illeti nagykövetünk feleségét, Erzsébet asszonyt, aki lelkesen tanította be a mise alatt felcsendülő énekeket, és ezzel nagyon nagy részben járult hozzá a mise ünnepi méltóságához.

A szentmisén úgyszintén megjelent Szőnyi Ferenc nagykövet, a Katolikus Szövetség vezetésének számos tagja, a Református és Evangélikus Egyház képviselői, köztük Nt. Tóth Kristóf ref. lelkész is, valamint a magyar kolónia számos kiemelkedő alakja. A szentmise végén meghatottan énekeltek el a magyar hívek a Himnuszt.

Ismét hálás köszönetünket fejezzük ki P. Balsanak, hogy idén is lehetőséget adott arra, hogy megemlékezhettünk kiemelkedő szentjeinkről, magyarul énekelhettünk. A televíziós adás révén több ezer magyar szívet dobogtatott meg Dél-Amerikában azért, hogy az itt élő magyarság együtt imádkozhatott a tőle 15 000 km-re lévő hazájáért. (beküldte Rábai Katalin rabaikatalin@velocom.com.ar)

A REFORMÁTUS EGYHÁZ HÍREI – NOTICIAS DE LA IGLESIA REFORMADA

Minden vasárnap és vallásos ünnepen de. 10 órakor magyar nyelvű Istentisztelet

Minden hónap 1. szerdáján du. 4-kor magyar nyelvű Bibliáóra Tóth L. Kristóf és Tóthné Bede Krisztina lelkészek vezetésével.

Cada 3er domingo del mes a las 10 hs.: Culto con sermón en castellano conducido por el Rdo. Gabriel Miraz.

A lelkész e-mail címe: kristot@axelero.hu Cptn. Ramón Freire 1739 - (1426) Buenos Aires. Tel. 4551- 4903 (fax is)

A Reformáció emlékűnnepén volt Nt. Tóth Kristóf beiktatása. Az elhangzott bemutatkozó igehirdetésének János evangéliuma 1,1-3 („Kezdetben volt az Ige...”) versei szolgáltak alapul:

Tóth L. Kristóf lelkész beiktatásakor elhangzott igehirdetésében abból indult ki, hogy Luther Márton és követői forradalmasították a hírközlést. A négy reformátori alapelv (Sola Gratia - egyedül kegyelemből, Sola Fide - egyedül hit által, Solus Christus - egyedül Krisztusban, Sola Scriptura - egyedül az Ige) az utolsót emelte ki a lelkész. Elmondta, hogy egyrészt a Biblia nemzeti nyelven való kiadása hogyan ösztönözte az oktatás, a tudomány, a társadalom fejlődését, másrészt az Ige nemcsak a Bibliát jelenti, hanem magát Jézus Krisztust és a Vele való kapcsolatfelvételt. A megtérés révén pedig bárki, bárhol és bármikor kapcsolatba léphet az Örökkévaló Istennel.

Ahogy utolsó számunkban jelezzük, alább közöljük Nt. Tóth összefoglalt életrajzát, saját szavaival:

Önéletrajz: Tóth László Kristóf

1968-ban születtem Budapesten. Szüleim nem tartották őseik vallását, bár édesapám is meg volt keresztelve reformátusnak, édesanyám pedig római katolikusnak. Az előttem utolsó, aki gyakorolta is (római katolikus) hitét, anyai dédnagymamám volt, aki még 94 évesen is eljárt misére.

Már fiatal koromtól kezdve érdekelték a humán tudományok, ennek ellenére gépipari szakközépiskolába irattak szüleim, hiszen ekkoriban még nem tudtam megmondani, mihez kezdenék az életemmel. A középiskolában is érdekelt a történelem és az irodalom, így érettségi után az ELTE tanárképző karára felvételiztem, sikertelenül. Még ekkoriban sem rajzolódtam ki előttem, hogy mi is akarok lenni. Elmentem dolgozni az Országos Széchényi Könyvtárba, hogy könyvek közelében legyek. Onnan vonultam be katonának 1988-ban.

Másfél évi szolgálatom alatt sokféle benyomás ért. Még előtte, egy barátomon keresztül eljutottam a Budahegyvidéki református gyülekezet ifjúsági csoportjába, s ott konfirmáltam 1989 pünkösdjén, sorkatonaként. A lehetőség, hogy akkoriban már komoly veszély nélkül olvashattam a seregben a Bibliát, hogy "odabent" találkozhattam hitüket vállalni merőssel, sokat segített abban, hogy leszerelésemet követően komolyan keresni kezdtem az Urat, és 1990 pünkösdje előtt egy héttel meg is találtam.

Megtérésemnek az lett a következménye, hogy az életem gyökeres fordulatot vett. Teológiai tanulmányaimat az év őszén meg is kezdem, de már élő hittel, nem csak mint egy egyetemistét. Már másodéves koromtól egészen a diplomám megszerzéséig ifjúsági csoportot vezettem Szigetszentmiklóson. 1995-ben fejeztem be a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán folytatott teológiai tanulmányaimat. Egy félétvet ösztöndíjként Debrecenbe is jártam, az ottani Teológiára, mert akkor ott tanított missziológiát Ft. Dr. Bütösi János ny. északamerikai magyar református püspök. Ott ismerkedtem meg feleségemmel, aki egy évfolyammal lejjebb járt. Debrecenbe a KIE miatt is sokat jártam. A rendszerváltás után újjáalakult KIE (YMCA/YWCA) szellemi központja akkoriban ugyanis ott volt, csak az adminisztratív volt Budapesten. A KIE ifjúsági munkájában vettem részt, sokáig munkatársa voltam a KIE módszertani folyóiratának, a Vezess! -nek is.

A Teológia után személyes ismeretség alapján a Vértesszaljai Egyházmegyébe hívtak segédlelkésznek, a pátkai gyülekezet lelkésze lettem. A 406 évvel ezelőtt alapított gyülekezetnek előttem nyolc éven át nem volt igazi helyben lakó lelkésze, így örömmel fogadtak, s azt is, hogy a következő évben, 1996-ban feleségem is követett. A szolgálatot közösen végeztük, hiszen ő is felszentelt lelkész. A hittanórákban, igehirdetéseken, adminisztrációban, a helyettesítésekben közösen hordtuk a terhet.

2004-ben pedig a tengeren innen kezdtünk – az Úr Jézusnak engedelmességgel – új szolgálatot. Bár teológus korunkban mindketten foglalkoztunk a távoli földrészekeken végzendő misszió gondolatával, a falusi lelkészi szolgálat végzése közben ez háttérbe szorult. Istenre figyelve azonban észre kellett vennünk, hogy mi az Ő akarata. Ennek engedelmességgel jöttünk Buenos Airesbe. A szolgálatot itt is közösen végezzük, sőt, akik voltak már Istentiszteleten a református templomban, amióta megérkeztünk, tanúsíthatják, hogy mindhárman részt veszünk az Ige szolgálatában, mert 2000-ben megszületett első gyermekünk, Ágota Ráhel is részt vesz az alkalmakon.

AZ EVANGÉLIKUS EGYHÁZ HÍREI

A szokásos havi magyar Istentiszteletet a hó 3. vasárnapján tartjuk, mindig de. 11 órakor. Erre az alkalomra külön fölütazik vidékről Nt. Demes András. Minden magyar Testvérünket szeretettel várjuk!
Todos los domingos a las 19 hs.: Culto en idioma castellano.

A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (ZIK) HÍREI - NOTICIAS DEL CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI (ZIK)

Minden hónap első keddjén 21 órakor vezetőségi gyűlés.

NOTICIAS DE ESGRIMA - VÍVÁS

ESGRIMA - un deporte moderno
FORMACIÓN-RECREACIÓN-COMPETENCIA DE ALTA PERFORMANCE

Los días 13 y 14 de noviembre se disputó el Vº TORNEO INTERCOLEGIAL DE ESGRIMA FECBA 2004, en el Centro Nacional de Alto Rendimiento Deportivo

Los participantes fueron niños y jóvenes en edad escolar (primario y secundario). Se presentaron 156 tiradores. Del CLUB HUNGARIA nos representaron 9 esgrimistas (cada uno en su correspondiente categoría); los más exitosos fueron:

1er puesto espada masculina LÁSZLÓ GÁSPÁR
2º puesto florete masculino TOMÁS MORRISON
3º puesto sable masculino ESTEBAN GAVAJDA
3º puesto sable masculino MARCOS DILLON

En esta ocasión los esgrimistas representaron a sus colegios independientemente del club o maestro con el cual se entrenan habitualmente.

ESGRIMA EN EL CLUB HUNGÁRIA – PJE. JUNCAL 4250 - OLIVOS

La actividad se desarrolla los días miércoles de 18 a 20:30 hs. y los sábados de 15 a 19 hs. A partir de los 8 años, ambos sexos, florete, espada y sable.

Maestros : Mario de Brelaz y Juan Gavajda.

INFORMES: Henriette Várszegi henriette@arqa.com – Tel. 4461 3992

ESPERAMOS A TODOS LOS ESGRIMISTAS EN ACTIVIDAD Y A TODOS LOS INTERESADOS EN CONOCER ESTE DEPORTE.

Figyelem! December 5-én lesz magyar népszavazás a kettős állampolgárságról (MTI, 2004. október 28)

Mádl Ferenc köztársasági elnök december 5-re kitzúta a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazást - tudatta az államfő hivatala. A köztársasági elnök korábban szintén december 5-re tűzte ki az egészségügyi privatizációról szóló, ugyancsak ügydöntő népszavazást. A Magyarok Világszövetsége (MVSZ) által kezdeményezett referendumon arra a kérdésre kell válaszolni, hogy kedvezményes honosítással kaphassanak-e magyar állampolgárságot azok, akik magyar nemzetiségüket magyarigazolvánnyal vagy a megalkotandó törvényben meghatározott más módon igazolják.

A külföldön tartózkodó magyar állampolgárok részvételére a december 5-i népszavazáson a külképviseleti névjegyzékbe való felvétel határideje: 2004. november 19 volt.

A népszavazás a Buenos Aires-i nagykövetségen 2004. december 4-én, azaz SZOMBATON lesz!

Egyik legkomolyabb link a Kettős állampolgársággal kapcsolatban eddig összegyűlt anyagról (ajánljuk mindenkinek szíves figyelmébe): <http://www.kettosallampolgarsag.mtaki.hu/>

4) Minket érintő hírek innen-onnan / Noticias de acá y de allá

ARGENTÍNA

November 10-én tartott Szőnyi Ferenc nagykövet érdekes előadást a nagykövetségen **Radnóti Miklós** magyar íróról, akinek élete és műve tágas körökben nem eléggé ismert. Egy jelenlévő megfigyelő szerint „a mélyen meghatódott hallgatóság feszült figyelemmel szívta magába a kitűnő előadás minden szavát.” Köszönjük!

“Magyarország történelme zenében elmondva”

„La historia de Hungría contada en música” címmel tartott **Szőnyi Ferenc nagykövet** november 11-én a Museo de Arte Hispanoamericano Isaac Fernández Blanco-ban egy egészen eredeti és nagyon érdekes előadást. A magyar történelem fontos mozzanait a korszakhoz illő zeneszámokkal illusztrálta. Persze az első említés a magyar nép ázsiai eredetére és az onnan származó pentatonikus skálára vonatkozott. Ennek példaként Kodály Zoltán által feldolgozott *Felszállott a páva* témáját választotta. Sajnos a zenelejátszó készülék makacs ellenállást mutatott és nem akart működni, mire Szőnyi Ferenc gyönyörű hanggal, szolmizálva, elénekelte a témát, óriási sikert keltve a közönség soraiban. Aztán a készülék kicserélése után a zene is beindult, a magyarok is

megérkeztek a Kárpát-medencébe és a következő számokat Szörényi Levente *István a Király* rock-operájából hallgattuk és láttuk is videón: először a régi pogány vallást megvédő Torda táltos áldozati énekét, majd a keresztény vallást bevezető Szent. István koronázási jelenetét.

Az Árpád királyi ház sok szentet adott az egyháznak, a korabeli keresztény, egyházi zene sokszor zsoldárokon alapult, ebből a forrásból vette Kodály Zoltán csodaszép *Psalmus Hungaricus*-át, amelynek részletei meghatóan zendültek fel. II. Endre király és az aranybulla korszakának a magyarázatát Erkel Ferenc *Bánk Bánja* képviselte, a gyűlölt meráni Gertrud elleni összeesküvők vezére, Petur bán keserű bordalával. Majd a Hunyadi János törökök felett aratott győzelme utáni időt a másik nagy Erkel opera, *Hunyadi László* egyik jelenete idézte fel, ahol László menyasszonya eljut a kivégzése előtti éjszakán völegénye börtönébe és szerelmi duettet énekelnek. Mátyás király reneszánsz udvarának a leírása után jött a mohácsi vész és Magyarország három részre szakadása. Ennek az időnek a legjobb leírója a históriás énekmondó, *Tinódi Lantos Sebestyén* volt, aki várról várra járva szedte össze a csaták adatait és trubadúrként adta át őket az érdeklődőknek. Most hallhattunk ilyen dalokat, korabeli lanttal kísérve. Buda 1686-ban történt felszabadításának a 250 éves évfordulójára írta Kodály Zoltán a Budavári *Te Deumot*, ez a török világ végének is a szimbóluma. A Rákóczi felkelés megemlékezéseként pedig Héctor Berlioz *Fauszt eljáráshozása* operájából a híres *Rákóczi induló* dallamait hallottuk.

A szatmári béke után bizonyos mértékig Magyarország visszatért az alkotmányosság útjára, a nemesség felesküdt Mária Terézia királynőre, a magyar katonák hadba szálltak királynőjük védelmére, amit nagyon jól kifejezett Kodály *Háry János*ának 18. századi zenéjén alapuló *toborzója*. Az 1848-as forradalmat pedig a *Háry János* verbunkos motívumra írt *Intermezzoja* jelképezte. Az 1867-es kiegyezés utáni idők a magyar fellendülést jelentik, Liszt Ferenc *Les Préludes* című műve mutatja a lelkes hangulatot. A mágikus magyar mondavilágot Bartók Béla *Cantata Profana*-ja mutatta be, majd a Trianonban elvesztett területek szomorú eseményeinek a felidézője Bartók Béla *Este a székelyeknél* dala. A sok kényszerű emigráció korát, a honvágyat, Bartók Béla már idegenben, 1943-ban Észak-Amerikában írt *Concertója* illusztrálja, a Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország motívumával. Az 1956-os hősiesség forradalom jelképe Beethoven *Egmont* nyitánya, Magyarország Európai Unióba való belépését a magyar népzene fejezte ki, a magyar kultúra hozzájárulásának a jelképeként és a globalizáció ellentétéként, Maros Rudolf *Ecseri lakodalmasának* a zenéjével, amit a Coral Hungaria kitűnő előadásban négy nappal később a Colón operaházban élőben is meg tudunk hallgatni. A népes közönség által nagyon élvezett, rendkívül magas kulturális értékű előadás a *Psalmus Hungaricus* újabb részletével végződött, a "*Meghallgassa a könyörgésünket*" részletet, amely a jobb jövőt elváró reménykedést és fohászt fejezi ki.

(Székásy Miklós szekasym@xlnet.com.ar)

HÍREK MAGYARORSZÁGRÓL ÉS A NAGYVILÁGBÓL – NOTICIAS DE HUNGRÍA Y DEL MUNDO

Budapest: A református egyház a kettős állampolgárság mellett (MTI nyomán vet@praemium.ro)

A Magyarországi Református Egyház zsinata arra biztatja a jóakarátú embereket, hogy **december 5-én menjenek el a népszavazásra és a kettős állampolgársággal kapcsolatos kérdésre válaszoljanak igennel**; az erről szóló állásfoglalást szerdán este, kétnapos ülésének nyitónapján fogadta el a testület.

"A Magyarországi Református Egyház a kedvezőtlen körülmények közepette is minden rendelkezésre álló eszközzel buzdítja és bátorítja a jóakarátú embereket arra, hogy menjenek el a népszavazásra és igennel válaszoljanak a feltett kérdésre" - olvasható az egyház internetes honlapján közzé tett dokumentumban.

"A Magyarországi Református Egyház Zsinatának állásfoglalása a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazásról" című dokumentummal a zsinat csatlakozik az egyház püspökeinek október 26-án kiadott nyilatkozatához.

A testület rámutat arra: lelkiismereti felelősségének súlya alatt aggódva figyeli a kérdésről szóló vitát. "Kötelességünk mindent megtenni azért, hogy ez a jószándékú kezdeményezés ne valljon kudarcot. Ugyanis, ha a december 5-i ügödöntő népszavazáson nem gyűlik össze elegendő igen-szavazatot, akkor az mélységesen megalázná a gyökereit féltő, a demokratikus európai rendszerben bizakodó magyarságot. Mindez megszagatná azt a lelki kapcsolatot is, amely minket, reformátusokat határokon át is mindenkor összeköt" - írták. **A zsinat szerint a "nem"-mel szavazók és a távol maradók is "utólag, önként hagynák jóvá Trianon tragikus örökségét".**

"... azzal, hogy igen-nel szavazunk, arra kötelezzük a magyar törvényhozást, hogy teremtsen meg a kettős állampolgárság törvényi háttérét és pontosan dolgozza ki annak minden feltételét."

"Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással - kérelmére - magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. tv. 19. § szerinti "Magyar igazolvánnyal" vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?" Igen X

Budapest: Tőkés László nagyváradi református püspök sajtótájékoztatóján hangzott el: „Akik igennel szavaznak a kettős állampolgárságra, azok egyben az otthon maradásra és az autonómiára is szavaznak.” (MNO)

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia pásztorlevele (november 28-án olvasták fel a templomokban):

A magyar nemzetért érzett erkölcsi felelősségünk és elkötelezettségünk tudatában arra kérjük a magyar katolikus hívőket és minden magyar honfitársunkat, hogy a népszavazáson való részvételével és IGEN szavazatával legyen részese ennek a történelmi összefogásnak, és támogassa ezt az új nemzetegyesítést.

2004. december 5-én nemzetünk azon szerencsésebb tagjai, akik az országhatáron belül élnek, súlyos erkölcsi felelősségükről kell, hogy bizonytságot adjanak. Arról kell a népszavazáson dönteniük, hogy vállalják-e a sorsközösséget azokkal, akik nem önszántukból rekedtek az országhatáron kívül, s lettek egy másik ország polgárai, ámbár nemzeti öntudatuk, történelmük és kultúrájuk alapján jogosan érzik úgy, hogy a magyar nemzethez tartoznak.

Történelmi tapasztalataink alapján tudjuk, hogy nehéz helyzetben mindig csak az isteni gondviselésben, a Magyarok Nagyasszonyának támogatásában és önmagunk erejében bízhattunk. Nemzeti megmaradásunknak is ez volt az alapja. Most lehetőségünk nyílik arra, hogy kifejezzük összetartozásunkat azokkal, akiket a történelem erőszakosan szakított el tőlünk. Lelkiismereti kötelességünk, hogy szavazatunkkal támogassuk azt a szándékot, amely az egymáshoz tartozást hivatalosan is kifejezésre akarja juttatni a kettős állampolgárság megadásával. Ennek támogatása akkor is erkölcsi kötelességünk, ha ez anyagi áldozatokkal jár.

Hasonlóképpen tartsuk szem előtt, hogy az emberek egyenlő méltóságának olyan gondoskodás felel meg, amely az emberek életét és egészségét nem pusztán piaci értéknek tekinti, hanem a szolidáris szeretet és méltányosság alapján megfelelő szintű egészségügyi ellátásban részesíti a társadalom minden tagját.

A magyar nemzetért érzett erkölcsi felelősségünk és elkötelezettségünk tudatában arra kérjük a magyar katolikus hívőket és minden magyar honfitársunkat, hogy a népszavazáson való részvételével és IGEN szavazatával legyen részese ennek a történelmi összefogásnak, és támogassa ezt az új nemzetegyesítést. (beküldte Kunckelné Fényes Ildikó kunckel_ildiko@ka2.net)

Amsterdam: Holland nyelvészek megerősítették, hogy nincsen uráli/finn-ugor nyelvcsalád. November 12-én Angela Marcantonio professzor, a Római "La Sapienza" Egyetem tanára az Amszterdami Egyetem Nyelvtudományi Intézetében vendégelőadást tartott. Az olasz professzor kifejtette, hogy szerinte a finn-ugor nyelvrokonság kitalált hagyomány. Nem lehet az ún. finnugor nyelveket ágrajz modellben csoportosítani. Nem létezik ugor nyelvcsoporthoz sem. Véleménye szerint a magyar lényegesen eltér a többi finnségi nyelvektől. Lehet, hogy Sajnovics János a maga idejében komoly kutatónak számított, de mai tudományos mércével mérve az ő magyarlapp szóegyeztetései nem felelnek meg a tudományos igényeknek. Sem Sajnovicsra, sem Gyarmathyra nem lehet hivatkozni, mint a finnugor nyelvtudomány megalapítójára. Az olasz nyelvésznek nincsen túl jó véleménye honfitársára, Alinei professzor etruszk-magyar szófejtéseiről sem, de Sajnovicsékhez képest Alinei munkája sokkal megbízhatóbbnak tűnik. Az igazi probléma az összehasonlító módszerben rejlik, amit először az indo-európai nyelvcsaládra alkalmaztak. A rendszer túláltalánosít, emiatt tudományos értéke nem megfelelő. Túl sok hangszabályra, túl sok kivételre van szükség ahhoz, hogy csak néhány szópárhuzamot lehessen levezetni, s ezt sztatistikai alapon ki lehet mutatni. **Óriási nyelvészeti apparátusra van szükség, hogy a kb. tíz (!) magyar-finn szópárhuzamot tudjunk levezetni.**

A professzor az összehasonlító módszer túlkapásait indo-európai nyelvek segítségével mutatta be. A nagyüldetű előadást élénk vita követte. Az Amszterdami Egyetem fonológiai tanára, Norval Smith elismerte, hogy Marcantonio professzornak igaza van, ami az uráli/finnugor nyelvcsalád nem-létét illeti. Marcantonio professzor jövőre tervez előadást tartani Magyarországon. A magyaroknak is be szeretné bizonyítani, hogy nyelvük finnugor eredetének elmélete elavult, téves. (beküldte Tóth Gergely <http://groups.yahoo.com/group/megalitclub/>)

Frankfurt am Main: Az 56. Frankfurti Nemzetközi Könyvvásár október 6–10. között várta a látogatókat. Köztük volt Esterházy Péter, magyar író, akit a Német Könyvterjesztők Egyesülete rangos Békedíjjal tüntettek ki. Íme az író (szokásosan kontroverziális. Szerk.) nyilatkozata:

„Az irodalmat nem díjak miatt művelik” – mondta Esterházy Péter a könyvvásár zárónapján, amikor átvette a német könyves szakma Békedíját. „Az irodalom nem a tolerancia, hanem a szenvedély és a szeretet birodalmába tartozik. Szeretettel azonban nem lehet társadalmat alkotni, ahhoz nem elég megbízható. Az irodalom nem a béke követe, ha egyáltalán valamié, akkor a szabadságé. A szabadság azonban egyszer békét, máskor háborút akar” – jelentette ki Esterházy, aki **beszédében felemelte szavát a vajdasági magyarokat érő atrocitások ellen is.** A *Harmonia Caelestis* és a *Javított kiadás* szerzője, akinek *Termelési regény* című könyve éppen 25 éve jelent meg, 700 díszvendég – köztük Horst Köhler német államfő – jelenlétében megállapította, általános reflex, hogy a kelet-európaiak állandóan az áldozat szerepében látatják magukat. A német nemzeti emlékezet lényegesen tágasabb, nem tér ki a saját felelőssége elől, de nem nevezheti meg mások felelősségét, mert ha ezt megkísérli, „hisztérikus bizalmatlanságot” vált ki – vélte.

A német könyves szakma csúcsszerve, a Börsenverein des Deutschen Buchhandels 1950 óta adományozza a legtekintélyesebb, külföldinek is adható irodalmi-társadalmi kitüntetését. A magyar írók közül elsőként Konrád György részesült 1991-ben Békedíjban. (forrás: *Scripta Kiadó* riport@riport.ro)

Budapest: A Kaliforniában élő Bejczy Antal NASA-díjas kutató a Mars-programról és a hazai gyökereiről (Faggyas Sándor interjújából, Heti Válasz. Beküldte Tóth Gergely ogregt@yahoo.com)

Az akkor huszonhat éves magyar egyetemistát 1956. november 4-én kis híján megölte egy orosz tank, de a Gondviselés megőrizte akkor is és emigrációja során is. Az egyik legelismertebb amerikai űrkutató, a Mars-járó robotautó egyik kifejlesztője szerint azért kell kutatnunk a Földön túli világot, hogy megtudjuk, mik vagyunk, hogyan lettünk és meddig maradhatunk meg. (idézetek):

- **Azért kell elhagynunk a Földet, hogy megtudjuk, mik vagyunk, hogyan lettünk, lehettünk azzá, amik vagyunk, és meddig maradhatunk meg mint emberi civilizáció.**

- *Bár már nyugdíjas vagyok, a NASA továbbra is ad alkalmi kutatási megbízásokat: hol és hogyan lehet biztonságosabban és hatékonyabban robotokat teleoperációval használni olyan helyzetben, amit emberi munkára terveztek - ilyen például a Hubble-űrteleszkóp rendszeres karbantartása. (...) Szeretném megértetni az emberekkel, hogy mindennapi életünk során próbáljuk olykor kívülről, az űrből is nézni önmagunkat, szűkebb és tágabb környezetünket. (...) Annál érdekesebb, sőt értékeesebb a földi élet, az emberi civilizáció, az egyes kultúrák, tájak, ha látjuk, hogy mennyire egyedi, különleges...*

- *Vallásos nevelést kaptam (...) apácák neveltek minket. Kalocsán, a jezsuitáknál végeztem el a középiskolát, az utolsó érettségiző osztály diákja voltam az iskola átalakítása előtt. Teller Edének volt egy csodálatos cikke a Time magazinban, azt írta: "a magyar középiskola azért is különleges volt, mert megtanította a gyerekeket tanulni, önállóan és felelősen gondolkodni, egy komoly célt kitűzni, és azért minden erővel küzdeni". (...) A neveléshez kettő kell: család és iskola, nekem mindkettő megvolt.*

- *Lassan negyven éve Amerikában élek, de régóta rendszeresen hazajárok, 1989 után már évente többször is.*

- *A magyarok tehetségesek, találékonyak, Kaliforniában is sok magyar volt és van, akik helytállnak. Fontos, hogy a magyar középiskola őrizze meg a humán oktatás kiváló hagyományait, az egyetemeken azonban inkább az egyéni készségek kifejlesztésére és gyakorlására kellene több figyelmet fordítani. Minden fiatalnak vannak talentumai, és ha az álmokhoz reális cél és kemény munka is társul, akkor már csak a lehetőséget kell megragadni. Nincsenek receptek, de az elődök példáiból, eredményeiből lehet és érdemes okulni.*

A Szegedi Tudományegyetem dél-amerikai megállapodásai

Szabó Gábor, az SZTE rektora és Dékány Imre tudományos rektorhelyettes október 9. és 27. között Dél-Amerikában és az Amerikai Egyesült Államokban járt. A látogatás eredményeként három dél-amerikai egyetemmel együttműködési keret-megállapodást kötöttek.

A szóbanforgó dél-amerikai felsőoktatási intézmények a perui Ricardo Palma Egyetem (Lima), az argentin Nacional de Cuyo Egyetem (Mendoza) és a chilei Católica del Norte-Chile Egyetem (Antofagasta). A megállapodások elsősorban **oktatócserére és kölcsönös PhD témavezetésre** vonatkoznak. Az intézmények közösen vesznek részt az **Európai Unió Alfa Programjában**, amelynek célja a dél-amerikai és az európai egyetemek közötti tudományos együttműködés bővítése.

Az egyetem rektora és rektorhelyettese tárgyalt az Uruguay-i oktatási miniszterrel, valamint az argentin oktatási helyettes államtitkárral a tudományos kapcsolatok élénkítésének lehetőségéről.

Szabó Gábor és Dékány Imre elismerő oklevelet vettek át a Ricardo Palma Egyetem egyetemi tanácsától a két intézmény közötti együttműködés érdekében kifejtett tevékenységükért.

Az Amerikai Egyesült Államokban az egyik legrangosabb orvospképző intézménybe, a Washington Egyetemre látogattak, ahol az orvosi kutatások terén lehetséges együttműködésről tárgyaltak.

(forrás: http://www.tiszaportal.hu/szegy?hr_id=449 Miklós Milványi-Csesznegi barondemilvany@yahoo.com)

(Az illusztris látogatók október 12-én találkoztak az argentinai magyar közösség számos személyiségével a magyar nagykövetség szalonjában. Az érdekes előadásokat élénk eszmecsere követte. Szerk.)

Washington: El embajador de Hungría ante los EE.UU., Andrés Simonyi, declaró que su país se compromete en mantener hasta marzo de 2005 su contingente militar en Irak. Se trata de un batallón de transporte de 300 efectivos que se pensaba retirar a fines de diciembre, pero que permanecerá en Irak "para ayudar a estabilizar la democracia en Irak por medio de las elecciones que tendrán lugar en enero próximo."

(fuente: *The Washington Times*, Embassy Row jmorrison@washingtontimes.com www.washingtontimes.com
Trad. y condensado por SKH)

Washington: El reciente anuncio oficial de Hungría sobre un retiro paulatino de sus tropas de Irak refleja que existen gobiernos susceptibles de ceder ante presiones políticas internas. Es una lástima que Hungría opte por dejar de lado su compromiso y abandone la coalición. No es una manera de demostrar su adhesión al esfuerzo encabezado por los EE.UU. de promover la democracia y la prosperidad. El Premier Ferenc Gyurcsány con su

gobierno liberal socialista se ve presionado por figuras clave de la política local, a lo que se suma lo impopular que es la guerra de Irak con una cada vez más escéptica opinión pública respecto de la necesidad de la presencia húngara en Irak.. El contingente húngaro llega a 300 efectivos y hasta la fecha registra sólo una baja, a pesar de lo cual esta guerra influyó en el prematuro fin del ejercicio del poder de Péter Medgyessy. El Ministro de Defensa, Ferenc Juhász, expresa ahora que "si nos decidiéramos a permanecer en Irak, podríamos crear graves conflictos políticos internos, dado que la mayoría de la población estaría en contra." Por todo ello, el Parlamento exigió un retiro anticipado de las tropas para fines de 2004, por el voto en contra de la proposición gubernamental de extender la duración de la misión.

Por su parte, los que han confirmado su presencia en Irak son los grandes socios de EE.UU., como Gran Bretaña, Italia, Corea del Sud, Polonia, Ucrania, Australia y Japón. Dinamarca y Rumania también han reafirmado su permanencia.

(fuente: *The Washington Times* 16.11.04 www.washingtontimes.com Trad. y condensado por SKH)

El 9 de noviembre se celebró el 15º aniversario de la caída del muro de Berlín.

El martes pasado se han cumplido quince años de la caída del muro de Berlín. Muchos recuerdan todavía ese nefasto **15 de junio de 1961** cuando los berlineses amanecieron sin poder creer lo que estaban viendo. Centenares de guardias coartaban el acceso de calles y avenidas principales prohibiendo el cruce de un lado a otro de la ciudad. Al mismo tiempo, se levantaban paredes y medianeras con un aviso del entonces presidente Walter Ulbricht que decía: "Nadie tiene la intención de construir un muro. Los obreros de nuestra capital se ocupan principalmente de construir viviendas, empleando todas sus fuerzas en ello".

Era mentira. Estaban construyendo el infame Muro de Berlín, una muralla de cemento y espino de **103 millas de largo y cuatro metros de alto**; una muralla que, al revés de sus antecesoras, no tenía como objetivo repeler invasiones foráneas sino impedir la fuga de sus propios ciudadanos.

Se calcula que con el material de las fortificaciones se podría haber construido un pueblo entero y que las alambradas hubieran bastado para rodear toda la tierra. **También se estima que 800 personas fueron condenadas a prisión por intentar huir** o colaborar con la fuga de ciudadanos alemanes de la zona de ocupación soviética. Tuvieron más suerte que las otras **200 que fueron asesinadas en el intento de fuga.** Desde que fue construido hasta su demolición se cuentan en 390 mil las personas que pudieron con éxito atravesar el Muro salvando sus vidas. Hubo líderes valientes como Ronald Reagan y Margaret Thatcher que exigieron su derribo y otros que se mantuvieron en un ominoso y complaciente silencio.

Si el Muro hoy existiera los alemanes del Este no tendrían razones para ilusionarse con su liberación. Un sector mayoritario del nuevo consenso internacional se muestra vacilante y dubitativo ante los seres humanos que están sufriendo la opresión de otros Muros, como por ejemplo, Cuba, Corea del Norte y varios países de Medio Oriente y África. No defienden la libertad y los derechos del hombre; para ellos "de nada sirve la libertad si no tienen trabajo". Por eso los esclavos son tan felices, porque les sobra el trabajo y les complace llevar grilletes. Luis Balcarce. (fuente www.gobiernolimitado.org)

"Paprikagate" en Hungría

Una crisis culinaria de considerables proporciones se declaró en Hungría luego de que el gobierno prohibiera (por duración desconocida) el uso de la especia carmesí favorita de la nación, la *paprika*, que, por orden del Ministerio de Salud, los negocios debieron retirar de sus estantes.

La medida se debe a que en controles oficiales se había encontrado un alto nivel de alfatoxina en las reservas de *paprika* de los mayoristas. Algunas muestras mostraban una concentración 10 a 15 veces superior a la permitida. La sustancia tóxica se genera en el moho e ingerida en grandes cantidades, aprox. medio kg por semana, puede resultar carcinogénica, dañar el hígado y debilitar el sistema inmunológico. Los húngaros llegan a consumir esta cantidad en un año.

Se sospecha que la contaminación se debe al uso de mercancía extranjera - principalmente proveniente de países tropicales de América del Sud - que se mezcla con la *paprika* húngara, más valiosa. Dicha práctica ilegal se incrementó este año debido a las pobres cosechas húngaras, engañando así al público consumidor con una coloración mejorada.

Ante la medida, los restaurantes expresaron su consternación y conmoción, ya que platos nacionales de carne o pescado, entre otros, tienen desde el siglo XVII como ingrediente esencial este condimento irremplazable. - Hungría exporta al año 5.500 toneladas del producto.

(fuente *The Telegraph*, Kate Connolly en Berlín y Reuters <http://www.eszcsms.hu/> <http://www.index.hu/> Trad. y condensado por SKH)

5) Olvasólevelek / Correo de lectores

Ref. FIESTA DE LOS INMIGRANTES (30 y 31 de octubre, Rosedal de Palermo)

Kedves Szervezők!

Megvolt a nagy fölhajítású Bevándorlók ünnepi hétvége és mondhatom, büszkeség öntötte el lelkemet, mert – teljes tárgyilagossággal - a magyar sátrak voltak messze a legjobban sikerültek és az EGYETLENEK, amelyek nem az evészet-ivászatra fektették a fő hangsúlyt, hanem a kultúrára és ismeretterjesztésre! Szóval kivétel volt a sok többi között, és valóban nívós.

A sátrak azt tükrözték, hogy a magyar kolónia a legszervezettebb Argentínába bevándorolt közösség. Pedig 50 ország vett részt! Ez volt a benyomás. Végigjártam mindent és csak a cigány-sátorban (!!) akadt egy olyan igen kedves lány, aki adott saját magukról egy szórólapot a rádió-órájuk időpontjáról, és pár mondatban elmondta a közösségük történetét, kiemelve külön nyelvüket, kultúrájukat! A többinél, mint már említettem, ennek jóformán nyoma sem volt és az ételekre és soknál csak az árúik eladására figyeltek.

Gratulálok az eddigi megtettekhez és további Jó Munkát!! Sok puszi Zsuzsó haynal@newage.com.ar

Kedves Zsuzsó!

Kösz mindazért amit írtál. Habár valóban a végletekig ki vagyunk merülve (és még nincs is vége, mert elpakolás, elszámolás, stb.stb.) részemről azért vagyok boldog, mert még ha kevés is lenne a nyereség anyagilag, azt hiszem sokkal többet nyertünk a kolóniánk és magyarságunk megismertetésével. Ezért én azt hiszem (nyilván ellentétben az anyagias emberekkel), hogy minden fáradtság megérte.

Puszika, Trixi trixibon@yahoo.com

Zsuzsó!

Igen, sokfajta érzést ébresztett fel bennem ez a hétvég, de még annál inkább az előzetes napok munkája ... Már szombat délután óta én is fontolgatom az átélteket.

Elsősorban észrevettem azt, hogy habár a kiállítás "kifelé mutatkozás" céllal és az ösztöndíj akcióra való gyűjtés végett történt meg, én azért voltam s vagyok boldog, hogy a mi közösségünknek megmutathattam a sok szép magyar viseletet, a kolóniánk plakátjait, a nagykövetség féleletesen szép könyveit, és ha nem más, egy pár napig, sokmindenki ismerősben (ezt megfigyeltem) büszkeséget tudtam ébreszteni.

Aztán ha kimerített is, de végtelenül meggazdagított az, hogy annyi sok értelmes s kedves emberrel volt lehetőségem beszélni, mutatni nekik a kiállított tárgyakat, kérdéseikre tudatosan válaszolni, a számtalan nem aktív magyarral meghatódásig morzsolgatni a magyar tényeket, személyes anekdotákat megosztani, régi barátokkal átölelkezni, nem is tudom most tovább sorolni.

Örülök hogy ott voltál, és gondolom élvezted. Egyelőre érnek bennem a tapasztaltak, valószínűleg ha sikerül kipihennem a fizikai fáradtságot, majd ömlik belőlem a szó, és leírok szépen mindent.

Mindenesetre szuperélmény volt, hatalmas erőfeszítés egyesek részéről! Szerencsére sok volt a mosoly, a kedvesség és a magyar eredmény ez alkalommal kimagaslóan, nívósan és szenzációsan érvényesült. S azt hiszem tanultunk belőle mindnyájan, mostantól talán egyszerűbb lesz.

Nagy puszi Kati zolyomikati@sisisinfo.com.ar

Édes Zsuzsó!

Nagyon köszönöm kedves szavaidat!! Igazán jól esik az embernek az, hogy a sok erőfeszítés, munka, néha nem megelégedés a saját munkánkkal, stb. mégis valamit tudott nyújtani a megtekintő közönségnek. Célunk az volt, hogy lelkünkbe ültetett eredetünket, magyarságunkat hüen tudjuk tükrözni, és nagy öröm azt tapasztalni, hogy ez sikerült! Mégegyszer köszönöm elismerő szavaidat!!

Puszi, Zizi zizipapp@yahoo.com.ar

Drága Barátaim!

Gabi (Papp), Ricardo, Alex (Collia), Ale (Lovrics), Dóra, Polo, Sylvia (és kedves édesanyád), Edi, Pipi (Mariángeles: ha valakinek megvan e-mail címe, kérem továbbítsa neki), Miklós, Csilla, Zoltán, Siske és Feri-bá nagykövetünk!!

Amikor elhátároztuk, hogy közösségünk mégis "merészel" résztvenni, és az itteni magyarságot bemutatja a nagy közönség előtt egy hatalmas, színvonalas "stand"-dal, és engem kértek fel a "díszítéshez", azonnal azt a képet láttam magam előtt, amivel régen s több ízben álmodoztam már: egy magyar "MÚZEUM"-sarok, ahol a látványos kultúránk gyöngyszemeit ki lehet rakni, olyan formában, hogy aki megtekinti, főleg ha magyar, nem maradhat szótlannul...

Szóval eldöntöttem, hogy nem csupán az esztetikát keresem, hanem megpróbálok olyan anyagot kiállítani, ami nevel, informál és most az először, kézzel elérhető távolságba kerülhet minden érdeklődőnek. Mit hozzak össze? Mit mutathat büszkén a Buenos Aires-i magyar kolónia? Hát az intézmények egyenruháit, gyönyörű könyveket, iszonyúan szép népi kézimunkákat, a magyar nyelvterület legszebb s mutatósabb viseleteit, működési krónikákat képekkel illusztrálva...

Már tudjuk, akik átélhettük, hogy leírhatatlanul eredményes volt, megható volt, fárasztó volt, de ami a legfontosabb, itt, és nem először, szeretném megköszönni nektek, akik ott álltatok és dolgoztatok mellettem csüggedés nélkül, jókedvvel-humorról és öntudattal, hogy nélkületek nem lehetett volna megvalósítani, s hogy veletek élvezetes volt minden megosztott perc. Mindnyájatok, a saját stílusotokkal, megjelenéstelekkel, hozzáállástokkal nemcsak a közönséget, hanem engem is gazdagítottatok. Az ilyen élmények gyógyítják az ember szívét, és reményt s erőt biztosítanak a jövő évek munkájához!

NAGYON SZÉPEN KÖSZÖNÖM, ÉS ÖRÜLÖK HOGY EZT IS EGYÜTT VIHETTÜK VÉGRE!

Miklós (Fóthy): álmom nem valósulhatott volna meg, bútoraid s polcaid nélkül. Mindenki nevében külön köszönet neked érte!!

NAGY ÖLELÉS, ZÓKA zolyomikati@sisinfo.com.ar

Kati!

Én köszönöm neked a lelkesedést, a leleményességet, a jó ötleteket! Végre elértünk egy célt közösen és nem mindenki külön-külön. Szerintem ez egy kiindulópont, úgy, ahogy HUFÍ (*Hungária Fiatalság. Szerk.*) és az egész KÉP (*Közösségépítő Projekt. Szerk.*) volt az év elején.

Most kell az Állandó Múzeumot megszerveznünk, és tudod, álmom a Cserkészház lenti részét cserkészmúzeum-cserkészsaroknak átalakítani. - De ez még jön. Örülünk annak amit csináltunk most, mert megérte, és a kemény munka eredményes volt

GRATULÁLOK!!! Ölel Alex mesas@dialogo-argentino.org.ar

Kedves Mindenki!

Kihasznlom az alkalmat, hogy gratuláljak a Rosedal-i standokért. Nekem nagyon tetszett! Sőt, egyetemi barátaim és néhány orvos tanárom is gratuláltak. Abszolút büszke lettem!!

Teri teribenko@hotmail.com

Kedves Mindenki!

Én is hozzá szeretnék tenni egy-két szót. Saját tapasztalatom az volt, hogy VÉGRE minden magyar szervezet és intézmény összedolgozott. Végre van egy összhang és egy együttműködés. Jó volt látni úgyszintén a magyar nagyvetség hozzájárulását ezen a rendezvényen... Jó volt látni minden szülőt is dolgozni...Végülis: volt az egészben valóban sok munka, de nem hiányzott a sok jó humor és jó "hullám"!

A városi szervezőktől hallottam, hogy a magyar stand volt a legjobb, tehát, nem csak mi állítjuk saját magunkról azt, hogy a legszebb és legkomplettebbek mi voltunk. Ez csak jó. Így a magyar kultúra ismertebbé válik. Végre KIFELEÉ IS NÉZÜNK ÉS ÉRVÉNYESÜLÜNK!!! Sok az érdeklődő, aki szívesen megismerné a magyar kultúrát közelebről is! Annyi magyarszármazású személy volt, akik kérdeztek MO-ról, a magyar koloniaról, stb...

Szóval csak gratulálni tudok mindenkinek. Tudtam, hogy jó lesz!!! Remélem legközelebb is tudunk ilyen jól összedolgozni. Fiatalok és öregek... még egy pár nem olyan öreggel is... Úgy ahogy Kati mondta, ezentúl könnyebb lesz. Ez az első lépés a nehéz. De most, mivel mindenki látta ennek az eredményét, legközelebb mindenki biztos lesz abban, hogy megéri ilyesmin résztvenni és hozzásegíteni, belevetni a magát...

Üdvözlettel, Edi edibon1@yahoo.com

(Hadd jegyezzük itt meg, hogy Bonapartian Edi, a Regös Csoport vezetője által rögtönzött "táncház" a magyar sátrak előtt nagy vonzóerővel hatott a sétálgató-nézegető tömegekre. A különböző európai ország esti táncbemutatóját tetőzte a Regös csoport óriási sikere. Külön köszönet és gratuláció illeti őket! Szerk.)

¡Hola!

Con respecto a lo del Rosedal debo decir que la experiencia vivida uno nunca la olvida. Que broncas y pensamientos amargos hubo, pero el esfuerzo valió la pena, porque una vez más queda demostrado que un grupo chico puede hacer cosas grandes, que las broncas se transforman en alegría y que si de todo esto queda un 1%, podemos decir que cumplimos y que es el mejor ejemplo que podemos demostrarle a nuestros hijos.

Un abrazo Horacio Beis yanos@fullzero.com.ar

¡Horacio!

¡Gracias por tus palabras! Coincido con vos (y no es la primera vez) respecto de lo del Rosedal. Las cosas siempre tienen varios lados, y todos son analizables y válidos, cuando de capitalizar se trata. Fue bárbaro, fue un placer, y.... todo lo bueno implica un esfuerzo enorme si se quiere hacer con altura. Para mediocres, están los demás.... y a ellos va dirigido lo que se hace: para que al menos uno por vez ¡deje de ser mediocre!

Te mando un abrazo Zóka zolyomikati@sisinfo.com.ar

¡¡Fin de Palermo!! Hola, queridas familias:

Escribo en castellano por los papás, mamás que no dominan el húngaro.

¡Gracias a todos por la colaboración durante el fin de semana!

Creo que el éxito fue enorme a nivel espiritual. ¡Ya recibimos muchísimos comentarios y felicitaciones que en toda la feria fuimos los más completos, organizados y simpáticos!

¿Qué les parece? Muchas gracias en nombre de Zizi y mío, ¡y les mando un beso! Trixi trixibon@yahoo.com

1) Kedves Zsuzsó!

Pont ma egy hete ilyenkor gukkerommal néztelek, hosszasan, élveztem boldog mosolyodat miközben lelkesen énekelte a többi résztvevővel a nagy mesterek feldolgozásában előadott magyar népekeket, Sylvia karcsú bársony derekának, ritmusra lobogó szöke hajának és dirigáló két karjának vezetését követve ... Egymás után, egyik szebb mint a másik, az Ecseri lakodalmas, a Magyar Nemzet, *finale*-nak a fergeteges Kállai kettős...

Csodálatos volt 2004. november 15-én a Magyarok Colón színháza! Felejthetetlen! Azt hiszem, az argentinai magyar kolónia életében "történelmi" esemény volt ez a telt házat összehozott előadás! Magyarok, argentinok, minden nemzetiségből országunk és népünk iránt szimpátiát érző jó barát publikum!

Köszönjük Nektek, akik ezt titáni küzdelemmel, igaz magyar szívvel és lelkesedéssel létrehoztátok.

Hálás köszönet mindnyájunk osztatlan szeretetével Szönyi Ferenc nagykövetünknek és feleségének Erzsébet asszonynak, akik - úgy érezzük - az argentin magyar közösség aranykorszakába vezettek minket a gyönyörű új követség épület kapuin keresztül a szívbeli melegséggel, lelki és szellemi gazdagsággal, amit hoztak nekünk.

A Colón tapsvihara volt a hála Sylvianak, kórusotok minden tagjának, a Regösök minden táncosának önfeláldozó nehéz munkájáért - a magyarul éneklő argentinok megható kiejtéséért és Herencsár Viktória csodálatos cimbalom bűvész-művészetéért! Nem is említve a remek zenakart, élen az orosz *concertino*-val, aki tökéletesen elkapta a magyar ritmust és magával ragadta társait!

Szívből köszönjük a nagylelkű támogatók adományait, amelyek lehetővé tették ezt az előadást. Külön hála az Ars Hungarica vezetőségének minden akadályt leküzdő munkájáért. Örömmel várjuk a következő szép élményt!

Szeretettel Móricz Mária marika@fibertel.com.ar

2) Kedves, szeretett kórusom!

Csak néhány szóban szeretném megfigyelésemet és érzéseimet elmesélni nektek, a nov. 15-i Colón szereplésekkel kapcsolatban. Nagy élmény volt számomra, hogy mint ex-kórustag, gukkerrel nézhettem titeket az egyik páholyból! Minden arcot, arckifejezést több ideig figyeltem, és átéreztem, amit ti: a nagy esemény izalmát, a komoly odafigyelést, a siker örömeit.

Mert az volt: egy nagy siker! Szívből gratulálok a nagy teljesítményhez! Remek volt az összeállítás! Remek volt a zenekar, Herencsár Viktória cimbalista, a kórus, a tánc! Nagyon szépen és tisztán hangzott az Esti dal, és a Mátrai képek... Alig bírtam ki, hogy csak némán énekeljek veletek. Nagyon fejlődött a kórus! Minőségben és abban, hogy nem szólnak ki a hangok, nem csúszik a kezdés, nem erőltetett a hang, piano a piano és nem túldordított a forte. Nagyon meglátszott a sok próba eredménye!

Gyerekeimnek, Ilonak és Tamásnak nem magyar barátai is eljöttek velünk, mert hát Tamás táncolását akarták látni, amire persze egészen a végén került sor. De nem únták a megelőző másfél óra magyar zenét. Sőt, tetszett nekik. Mert változatos, dallamos és nagyon "magyaros" volt a program. Gratulálok, Sylvia, hogy sikerült neked ennyi embert, ilyen magas nívóval, ilyen ügyesen összehozni!

Egyetlenegy icipici **konstruktív kritikám** van valamire, amit nagyon kis erőfeszítéssel meg lehetne oldani. Összehasonlítva a két kórust, a mienk rendtelenebbül nézett ki: Nem mutatnak a mindenkin máshogy felkötött kendők és nyakkendők, a fegyelmetlen állás, és kotta-nyitás-cukás-tartás. Ez valóban csak egy kis külsőség, amitől talán a kórus csak picit kevésbé tűnik profinak. Nem a lényeg, de talán nem is kerül olyan nagyon sokba erre kicsit odafigyelni...

Örülök sikereteknek, büszke vagyok rátok, a regösökre és persze, de nem utolsó sorban... Tamás fiamra!!

Öszinte szeretettel, Alexandra azaha@arnet.com.ar

(Nagyon helytálló és opportunus az "icipici" kritika! Remélhetőleg az érintettek megszívlelik. Szerk.)

3) Zsuzsókám, szívből gratulálok a Colón-beli szereplésekhez. Szuperek voltatok! Torokszorítóan szép érzés volt Benneteket ott látni és hallani azon a legendás színpadon. Biztosan rengeteg kemény munka állt mögöttetek, de mondhatom: megérte. Férfjem is, én is nagyon élveztük az estét. Köszönjük.

Csók, dr. Vértessy Zsuzsa malev.bue@fibertel.com.ar

4) Kedves Zsuzsó!

Hut ab. Vagyis le a kalappal! Ez volt Ricardo első szava a koncert befejeztével. Ebben benne van minden. *Hut ab* a munkátokért, a rengeteg időért, energiáért, áldozatért, amit hoztatok, és óriási gratuláció a teljesítményért a Colón-ban. Vörösre tapsoltam a tenyeremet, csodálatos volt, feledhetetlen. A lelkesedés csak úgy "kitört belőlünk" azon az estén, még mindig tart. Gondolom, hogy Számotokra is mekkora élmény lehetett. További ilyen sikeres előadásokat kívánunk! Nagyon köszönjük a csodálatos estét. Nagyon sok pusztit küldök, azt, amit a koncert végén személyesen nem tudtam átadni!

Rábai Kati rabaikatalin@velocom.com.ar

5) Querida Sylvia:

El motivo de este email es para **FELICITARLOS** por tan hermosa velada vivida ayer en el COLÓN. Está de más decir que el acorde de voces fue **ESPECTACULAR**, como así también la postura de todos los integrantes del Coro. Seria injusto de mi parte mandar un e-mail para cada uno, dado que no tengo las direcciones de todos y

casi seguro que aun teniéndolas me olvidaría de alguno. Además, ¡el acompañamiento de los integrantes del REGÖS fue un broche de oro de lujo! De más está evidenciar el talento puesto por los músicos en general, pero más aún de la que los dirige, donde demuestra con cada acorde el aleteo de las aves que surcan el cielo llegando a los más infinitos rincones del mundo...

Pediría que por medio tuyo les hagas llegar estas felicitaciones a todos.

Saludos Horacio Beis y Flia. yanos@fullzero.com.ar

6) Mi querida amiga: No quiero dejar de contarte que quedé deslumbrada con el concierto. Los instrumentos, el cimbabón, las voces - todo ESTUPENDO. Fui con tarjeta dispuesta a sacar dos plateas, ¡ni una quedaba! Me dio pena ver luego unas pocas vacías, pues lo único que conseguimos fue un lugarcito arribísima. Para mí, que sufro un poco de vértigo... pero me acostumbré de inmediato y estoy encantada de haber asistido.

Te felicito, estabas regia, con tu chal... te veía pequeñita desde tan arriba... Pero imagino que no cabrías en tu piel por el éxito y la convocatoria. ESPERO QUE NO SEA LA PRIMERA Y ÚLTIMA VEZ que cantan en el Colón, ¡muy merecida la posición que tan esforzadamente consiguieron! Guardé el programa para que me lo firmes, no perderé de tener una dedicatoria de una de los integrantes de una agrupación tan sensacional.

Besos. Bettina Naón Argerich flianaon@arnet.com.ar

Ref. Correspondencia varia

Agradezco el diario, muy interesante. Ladislao Kevity kelity840@yahoo.com.ar

Estimada Redacción:

Les agradezco haber publicado mi pedido en su último número. Lamentablemente nadie se contactó conmigo hasta la fecha, por lo que les ruego encarecidamente volver a publicar mi carta:

Quisiera conocer a alguna mujer para entablar una relación seria. Mi nombre es Béla Fodor, tengo 50 años de edad, soy comerciante y busco a una compañera húngara, viuda o divorciada, culta y amable de entre 40 y 47 años. Me gusta charlar, hablo en húngaro, me gustan las actividades culturales, soy un poco tímido. Me agrada conformar una pareja, seria y estable.

Béla Fodor pedrofodor@hotmail.com Teléfono, por favor después de las 21 hs.: (54-11) 4204-3141

(Rogamos a las interesadas dirigirse directamente a Béla Fodor, o bien a hungargennews@arnet.com.ar La R.)

... y algo sobre Plátanos...

Querida Trixi:

Me pediste datos sobre el COLEGIO "MARÍA WARD" de **Plátanos**. ¡Cuántas emociones! Recuerdos... Me embarga la emoción. ¿Cómo empezó la historia de las monjitas húngaras de Plátanos que le dieron un hogar, enseñanza y cariño a los hijos y huérfanos de los refugiados e inmigrantes húngaros?

Un día viajando en el tren La Plata-Baires, las Rev. **MM. Rafaela y Erzsébet** hablaban de su preocupación: la casita donde vivían resultaba pequeña para los niños (hijos de refugiados húngaros). Se preguntaban (hablando en su lengua madre): *¿Qué haremos?* Frente a ellas viajaba una señora que les responde: *"Sé de una casona que está deshabitada y les podría ser útil."* Y **así comienza la historia de Plátanos**, esta desconocida las lleva hasta esa localidad y las contacta con D. Gregorio Serventi, quien, a su vez, hace de puente con los dueños de la casona, **la familia Ayerza-Bustillo**. Primeramente alquilan y luego compran en cuotas. *(¡Colaboró toda la colectividad húngara! La R.)* No fue fácil para ellas... La casona abandonada no tenía luz ni agua, todo estaba cubierto de malezas y pastos altos. Pero la misericordia de Dios es tan grande... la colectividad ayudó, vecinos y conocidos de D.Gregorio, también, para que **MM. Rafaela, Erzsébet Tóth, Erzsébet Szabó, Margarita Bodolai** pudiesen comenzar la obra de Mary Ward en Buenos Aires. **De día, trabajaban y de noche estudiaban el castellano...** No faltaban los problemas. No les alcanzaba el alimento para los niños... Ya en el 1952 comienzan a refaccionar las dependencias y hacerlas habitables y a fines de ese año trasladan a los chicos que tenían en la casita en Los Hornos (en las afueras de La Plata). En 1953 inauguran la primaria con 60 alumnos de 1° a 6° grado, quienes fuimos atendidos por algunas *máterek* (monjas) y también maestras que venían de Quilmes. Los hijos de refugiados siguieron llegando en años subsiguientes, y una importante afluencia *(como consecuencia de la gloriosa Revolución húngara, aplastada por los tanques soviéticos. La R.)* se produjo en el 1956-57. El trabajo de las seguidoras de María Ward continuaba, y se iban agregando más religiosas húngaras llegadas siempre desde Europa. Así seguían dando testimonio de trabajo, cultura y entrega total. Y el alumnado crecía y las instalaciones de la vieja estancia resultaban chicas.

Con ayuda de la colectividad húngara de Buenos Aires, de Alemania y algunos benefactores argentinos, comenzaron a fines de la década de los 50 la edificación del nuevo edificio, inaugurando así el 1° Año del secundario, al que año tras año iban agregando cursos hasta completar el 5° Año en 1964, del cual egresamos

las primeras MAESTRAS NORMALES NACIONALES. Hoy la escuela cuenta con EGB1, EGB2, EGB3, polimodal modalidad Ciencias naturales y Economía, además salitas de 4 y 5 años. Serán unos 700 alumnos. De las monjitas húngaras lamentablemente ya sólo hay tres...

En mi próxima carta te cuento más detalles. (*¡Serán bienvenidos! La R.*)

Mi gran cariño para ti y lo hago extensivo a toda la colectividad. Marta Romano trixibon@yahoo.com
(*¡GRACIAS! a Marta Romano, ex alumna y actual docente del Colegio, por enviarnos esta información! La R.*)

Üdvözlettel!

Juhász Árpád akinek Képeslap Múzeuma van Hegyfalun szívesen fogadja a megunt szemétdobásra szánt képeslapokat. Nézze meg az interneten : <http://kepeslap.genezis.hu/>

Kedves Zsuzsó!

Ötvenezernél többen látták Mészáros Márta filmjét Nagy Imréről egy hét alatt!

<http://www.fideszfrakcio.hu/index.php?CikkID=30387>

(*beküldte Gosztonyi Gyula-Garzó julio@cienitours.com Köszönjük! Szerk.*)

Tisztelt Cím!

Tisztelettel szíves figyelmükbe ajánlom az alábbi kulturális előzetes Web-ízeltőt:

Szitányi György: KALANDOZÓ ÉRTELEM

«...E kötetében a szerző sokirányú érdeklődési és kutatási területéről, munkásságáról kap áttekintést az olvasó. Irodalomesztétikája tananyag, ennek vázlatkénti felhasználása hasznos segédanyag a felsőoktatás hallgatói számára is. További itt közölt munkái tudományos és ismeretterjesztés-jellegű, társadalom-elemző írások, cikkek. A kötet záró dolgozata a társadalomtudománnyal szemben keményen fellépett diktatúra korában és ellenében született tanulmány a 70-es évek végéről, amely mindmáig nem kapott nyilvánosságot, jöllehet a korabeli sikerregények párttámogatását is leleplezi. Általános esztétikája kiadás előtt áll...»

Köszönettel a figyelemért küldöm szívélyes üdvözetem:

Dr. Bonaniné Tamás-Tarr Melinda melinda.tamas-tarr@osservatorioletterario.net

OSSERVATORIO LETTERARIO (Irodalmi és Kulturális Folyóirat)

<http://www.osservatorioletterario.net> <http://xoomer.virgilio.it/bellelettere/> <http://xoomer.virgilio.it/bellelettere1/>

Kedves Zsuzsó!

Köszönöm, hogy elküldte a HUNGARGENNEWS novemberi számát. Sajnos röplabda tornánk versenykiírását nem találtam magyarul és spanyolul sem, és a tölem idézett levélben a honlapunk sem olvasható, amelyet az esetlegesen érdeklődők megnézhetnének. Gondolom, hogy sokkal több és fontosabb dolgai is vannak ennél, de kérem, ha ideje engedi, szíveskedjen honlapcímünket is megjelentetni a felhívás mellé: <http://eotvosvolley.xw.hu>
Köszönettel: Szombathy András röplabda szakágvezető, Eötvös DSE eotvosvolley@haon.hu

(*Ahogy múlt számunkban részletesen közöltük, a Debrecenben 2005. augusztus 26-28 között rendezendő nemzetközi röplabdaversenyéről van szó, amelyre szívesen vendégül látnának Argentínából egy iskolai, sportegyesületi vagy válogatott csapatot. Szerk.*)

A december 5-én Magyarországon tartandó népszavazás elé:

TISZTELT NEMZETTÁRSAIM, NYELVBÉLI TESTVÉREIM!

Szüleim még magyar állampolgárok voltak, akik nem hagyták el szülőföldjüket és nem mondtak le magyar állampolgárságukról, hanem a határt vonták el fejük felett és megfosztották őket a magyar állampolgárságtól. Nagyon sok délvidéki apja vagy nagyapja az első vagy második világháborúban vérét ontotta, életét áldozta hazájáért, Magyarországaért. És ezek utódai nem érdemlik meg a magyar állampolgárságot?

A rokoni, baráti és ismerőseim körében senki sem akarja itthagyni szülőföldjét, nem akarja elfoglalni mások munkahelyét az anyaországban! Nem akarja a magyar egészségügyet és nyugdíjalapot terhelni! Ezért tisztelettel kérem, hogy december 5-én IGENNEL szavazzon!

Üdvözlettel, Ribár Béla akadémikus, Délvidék vet@praemium.ro

(***A HAN szívből reméli, hogy magyarországi testvéreink december 5-én gondolnak szegény kirekesztett, határon túli testvéreinkre, akik népünknek egyformán gyermekei! Gondolják meg, hogy a kettős állampolgárság utóbbiaknak sorsuk javulását jelentheti, anélkül, hogy szülőföldjüket elhagynák. Szerk.***)

Kik ünnepelnek decemberben? A kolónia decemberi születésnapjai: CUMPLEAÑOS DE DICIEMBRE:
(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO= Magyarországon él).

1. **Grabner István / Kiss Sebestyénné Cecilia / Molnár Imre / Szilvássy Lőrinc / Tordai Rosa (öo) – 2. Reményi Judit – 3. Gosztonyi Gyula / Keve Miklósné – 4. Markán József – 6. Bischoff Erna (öo) / Fischer Henrikné – 8. Fóthy Csilla – 9. dr. Collia Luis / ifj. Honfi János / Paál László – 10. Balogh Kovács László / dr. Orbán László / Schirl Adrián – 12. Fóthy Margit / Képíró Magdi – 13. Deák Gábor / Kasza Marianne / id. Kolb László – 14. Fóthy Miklós / Kohánszky Kati / Tóth Sándorné, Iki – 15. Fülöp András / Fülöpné Csik Stefi – 16. Lajtaváry Endre – 17. Blahóné Barotányi Klári / Hallerné Bartha Kati / Zomboryné Jándy Busi (MO) – 18. Fehérné Szántó Vivi / Vilanova János – 20. Vass Mátyás (MO) – 21. Blancasné Csasztek Zsuzsi – 22. Grabner András / Kiss Gabi / Lovrics András – 23. Egeyné Meleg Piroska / Popp Luisa (öo) / Zugazaga Gonzalo – 24. Garinné Kermeczky Éva / Mitsko Éva (öo) / Papp Jenő – 26. Egey Marcella – 27. Arcagni Sándor – 28. Gorondiné Meleg Judit – 29. Fóthy Zsuzsi / Honfiné Meleg Irén (MO) / Németh Gábor – 30. Bartha András / Pataky András – 31. Hann Hédi/ Mihályfy Juli / Tasnády Szűts András / ifj. Zaha Sándor / Zöldiné Cristina.**

ISTEN ÉLTESSE AZ ÜNNEPELTJEINKET!! ¡FELIZ CUMPLEAÑOS!
(rovatvezető Bonapartianné Graul Trixi trixibon@yahoo.com)

El Chef recomienda: ¡Viene la Navidad! Pastel de quesón (ricotta) à la Rákóczi

Para la masa: 180 gr harina gruesa; 120 gr manteca; 60 gr azúcar en polvo; 1 dl crema de leche agria (*); 2 yemas de huevo; bicarbonato o polvo de hornear.

Para el relleno: 1° paso: 120 gr azúcar en polvo; 30 gr azúcar a la vainilla; 3 yemas; 600 gr quesón (ricotta); 2 dl crema de leche agria; 40 gr pasas; ralladura de cáscara de limón; 2 claras de huevo.

2° paso: 30 gr migas (bizcochitos) dulces; 3 claras de huevo; 90 gr azúcar en polvo; mermelada de damasco.

Preparación: Masa: Mezclar y trabajar la harina, la manteca, el azúcar, la crema agria, las yemas, una pizca de bicarbonato o polvo de hornear y dejar que la pasta repose. Luego extenderla, recubrir con ella el fondo de un molde, pincharla en varios lugares con un tenedor, y hornearla hasta que esté medio hecha.

Relleno, mezclar bien el azúcar en polvo, el azúcar de vainilla y las yemas. Agregar la ricotta triturada, la crema de leche agria, las pasas, la ralladura de cáscara de limón y, por fin, con cuidado, 2 claras batidas a punto de nieve. Luego, espolvorear la masa con migas dulces (bizcochuelo rallado) y esparcirlas por encima del relleno de manera uniforme. Hornear el pastel a fuego medio.

Mientras, batir a punto de nieve el resto de las claras. Agregar el azúcar en polvo y, con una manga pastelera, decorar la superficie del pastel, ya casi listo, formando una reja de merengue. Volver a poner en el horno, hasta que se dore. Por último, poner mermelada entre los cuadritos de la reja de merengue. Cuando se enfríe un poco, cortarlo con un cuchillo afilado y mojado en agua caliente.

(*) Para la crema agria: agregar 2 cucharas de yoghurt natural entero a 1 pote de crema.

Bon appétit!

6) Komoly témák / Párrafos de seriedad

*Lema: El saber no ocupa lugar. Sólo nos aumentará nuestro espíritu de pertenencia.
La esencia más pura del ser humano que le es posible adquirir es - su cultura.*

➤ **Efemérides - Megemlékezések**

Decemberi gondolat:

Lapzártakor még nem értesültünk a december 5-i népszavazás eredményéről a kettős állampolgárságról. Függetlenül az eredménytől, **az óhazában élőknek védő kart kell nyújtani a határainkon kívül élő magyar anyanyelvű testvéreinknek:** IGEN a szétszakított magyar nemzet egységének helyreállítására, IGEN a kettős állampolgárságra. 84 évvel ezelőtt megkérdezésünk nélkül döntöttek sorsunkról, **ez a szavazás lehetővé teszi a Trianonban ránk mért csapás enyhítését.** Szomorú és sajnálatos tény, hogy a magyar kormány egy hónapon keresztül a médián keresztül mindenhol azt hirdette, hogy NEM-mel szavazzunk! Mintha csak ma írta volna **Wass Albert** magyar költő, író (+1998) a következő sorokat:

"Nézzetek a szívetekbe karácsonyos szemmel, őszinte és becsületos lélekkel. S ha azt látjátok az önkeresés során, hogy szíveteknek valamelyik zugában rosszindulat, irigység, keserűség, vagy bármiféle más tisztátalan érzés lakozik valamelyik magyar testvéretekkel szemben: gyomláljátok ki gyorsan, mielőtt véglegesen és halálosan megmérgezné benneteket az életet. Nyissátok meg szíveteknek minden ablakát, és eresszétek be oda a napfényt, hadd pusztítson ki belőletek minden sötétséget ezen a karácsonyon. A civódások, pártoskodások nemzetéből változtatok át a szeretet nemzetévé, s lássátok meg: attól a pillanattól kezdve veletek lesz az Isten. Megmaradásunknak, megmaradástoknak, a magyar sors jobbra fordulásának ez az egyetlen lehetősége!" (bb)

A 15 años de la caída del muro de Berlín (9 de noviembre de 1989)

"Detrás de mí se alza un muro que rodea los sectores libres de esta ciudad, parte de un vasto sistema de barreras que dividen todo el continente de Europa. Desde el Báltico hasta el sur, esas barreras cortan Alemania en una herida de alambre de púas, hormigón, patrullas con perros y torres de vigilancia. Más al sur, puede que no haya ninguna barrera visible y obvia. Pero sigue habiendo guardias armados y puestos de control; sigue habiendo una restricción al derecho de viajar, sigue siendo un instrumento para imponer sobre los hombres y mujeres comunes el deseo de un Estado totalitario. Sin embargo, **es aquí, en Berlín, donde el muro emerge con mayor claridad**; aquí, cortando vuestra ciudad, donde las fotografías de las noticias y las pantallas de televisión han dejado una impronta brutal de un continente en la mente del mundo. **De pie ante la Puerta de Brandeburgo, cada hombre es un alemán**, separado de sus semejantes. Cada hombre es un berlinés, obligado a contemplar una herida". Ronald Reagan, junio de 1987.

(fuente y más textos: www.atlas.org.ar) ¡Si el muro de Berlín cayó, la Argentina se debe levantar!

➤ Miscelánea – Vegyes témák

A HAN-nak ez a 2004. évi utolsó száma, Karácsony előtt már nem jelenünk meg.

Kívánunk Boldog Karácsonyt! (és egyes nyelveken Boldog Új Évet is!)

(Ha eddig esetleg csak nyelvi akadályok miatt nem tudta köszönteni ismerősét Karácsonykor, talán most segíthetünk. Jöjjenek az ünnepi jókívánságok a világ egynehány hasznos vagy érdekes nyelvén):

Afrikaans: Geseende Kerfees en 'n gelukkige nuwe jaar
Albán: Gezur Krislinjden
Angol: Merry Christmas and Happy New Year
Baszk: Zorionak eta Urte Berri On!
Bolgár: Tchestito Rojdestvo Hristovo
Cseh: Prejeme Vam Vesele Vanoce a stastny Novy Rok
Dán: Glædelig Jul
Észt: Rõõmsaid Jõulupõhi
Finn: Hyvää Joulua or Hauskaa Joulua
Francia: Joyeux Noël et Bonne Année!
Hindi: Shub Naya Baras
Holland: Vrolijk Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar!
Horvát: Sretam Bozic
Izlandi: Gledelig Jol
Katalán: Bon Nadal i feliç any nou!
Lengyel: Wesolych Swiat Bozego Narodzenia
Magyar: Kellemes Karacsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet
Német: Fröhliche Weihnachten und ein glückliches Neues Jahr!
Norvég: Gledelig Jul og Godt Nyttår
Olasz: Buone Feste Natalizie e Felice Anno Nuovo
Örmény: Shënoravor Nor Darí iev Surp Dzënut
Portugál: Boas Festas e um feliz Ano Novo
Román: Hristos s-a Nascut si Anul Nou Fericit
Spanyol: Feliz Navidad y Próspero Año Nuevo
Svéd: God Jul och Gott Nytt År
Szerb: Hristos se rodi
Szerb-Horvát: Sretam Bozic. Vesela Nova Godina
Szlovák: Sretan Bozic or Vesele vianoce

7) Intézményeink (állandó rendezvények) / Nuestras Instituciones (actividades permanentes)

Ez a fejezet évente kétszer (január és július) jelenik meg. – Publicamos esta sección en enero y en julio.

Előző számok honlapunkon megtalálhatók: *Puede encontrar los números anteriores en nuestro sitio de la Web:*

www: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

(En esta sección se publican las direcciones y aquellas actividades que son semanales o mensuales.

Atención: Les solicitamos a las respectivas autoridades que nos informen de las novedades, cambios, errores u omisiones, o de alguna actividad especial con toda urgencia, ya que cualquier corrección debe llegar a esta Redacción hasta el 15 de diciembre próximo. Gracias.)

8) Szerkesztőség / La Redacción

Nuestro sitio en Internet: <http://epa.oszk.hu/hungargennews/>

Confidencialidad: La base de datos de HungArgenNews NO es pública: no se vende ni se regala; es confidencial. Hay personas que expresamente no desean que se publique su dirección de e-mail. Si desea que no se publique su dirección, envíe un breve mensaje al Correo de lectores. hungargennews@arnet.com.ar
Por sección 301, párrafo (a)(2)(C) del decreto S. 1618 título 3º, aprobado por el 105º Congreso Base de las Normativas Internacionales sobre SPAM, este e-mail no podrá ser considerado SPAM mientras incluya una forma de ser removido.

Las colaboraciones enviadas a HungArgenNews: La Redacción podrá modificarlas si tuvieran errores de ortografía, gramaticales, de estilo, de puntuación, o por falta de espacio. Recibiremos también críticas y/o sugerencias en cuanto a qué les interesaría leer a nuestros lectores. Escribir a hungargennews@arnet.com.ar

HungArgenNews: Directora editorial: Susana Kesserü de Haynal haynal@newage.com.ar

Editores responsables: Constantino Alitiz cmalitiz@yahoo.com.ar y Matías Lomniczy mlomnic@arnet.com.ar

Co-editores, confección de la portada y envío del Newsletter: Alejandro y Alexandra Zaha azaha@arnet.com.ar

Redacción, corrección de textos y moderadora: Susana Kesserü de Haynal haynal@newage.com.ar

Ayuda en la corrección de textos y trabajos de secretariado: Trixi Graul de Bonapartian trixibon@yahoo.com

Logo diseñado por Julia Honfi honfijulia@freestart.hu

Corresponsal en Bariloche: Mónica Retezár, presidenta de la Asociación Húngara moka_retezar@yahoo.com.ar

Corresponsal en París: Suzanna Szekeres Szabó suzanna.szabo@ces.fr

Contribuciones voluntarias para colaborar con los gastos del HAN:

- a. **Depósito** en la Caja de Ahorro del BankBoston N° 0926/01000953/62 (a nombre de Asociación Cultural EMESE). Se puede realizar vía cajero "humano" o Terminal de Autoservicio (es más rápido).
- b. **Transferencia Bancaria:** Datos necesarios: CBU: 015 092 610 100 000 095 3626; CUIT: 30-65 682 719-6 (los espacios en blanco son a los efectos de una más fácil visualización).
- c. **Enviar un cheque** (desde el extranjero: en cualquier divisa convertible) por correo, a nombre de "Asociación Cultural EMESE no a la orden", a la dirección: c/o Alejandro Zaha, Borges 1745, 1636 Olivos, Buenos Aires.
- d. **En el Club Hungría:** en la Biblioteca, los viernes de 19 a 21 hs., o en la Secretaría, al Sr. Gustavo Zumpf, en su horario (teléfono 4799-8437). En su defecto, queda nuestro infalible Omar, a quien se le puede entregar un sobre con indicaciones.

En el caso de depósitos o transferencias, por favor avisarnos por e-mail a hungargennews@arnet.com.ar

Lapzárta / Cierre de la edición: minden hó 15-én / día 15 de cada mes. Atrasos llamar al 4723-3655.

Gracias por compartir esta comunidad virtual y por recomendar este Newsletter entre sus familiares, amigos, colegas y conocidos.

¡Hasta la próxima!